

ძალაშია 2017 წლის 1 სექტემბრიდან

რატიფიცირებულია საქართველოს პარლამენტის
2017 წლის 5 აპრილის N 543 – III დადგენილებით

ქალთა მიმართ ძალადობისა და ოჯახში ძალადობის პრევენციისა და აღკვეთის შესახებ ევროპის საბჭოს კონვენცია

პრეამბულა

ევროპის საბჭოს წევრი სახელმწიფოები და სხვა ხელმომწერი, იხსენებენ ადამიანის უფლებების დაცვისა და ფუნდამენტური თავისუფლებების კონვენციას (ETS №5, 1950) და მის ოქმებს, ევროპის სოციალურ ქარტიას (ETS №35, 1961, გადასინჯული 1996 წელს, ETS №163), ევროპის საბჭოს კონვენციას ადამიანებით ვაჭრობის წინააღმდეგ ბრძოლის შესახებ (CETS №197, 2005) და ევროპის საბჭოს კონვენციას სექსუალური ექსპლოატაციისაგან და სექსუალური ძალადობისაგან ბავშვთა დაცვის შესახებ (CETS №201, 2007);

იხსენებენ მინისტრთა კომიტეტის შემდეგ რეკომენდაციებს ევროპის საბჭოს წევრი ქვეყნების მიმართ: რეკომენდაცია Rec(2002)5 ძალადობისაგან ქალთა დაცვის შესახებ, რეკომენდაცია CM/Rec.(2007)17 გენდერული თანასწორუფლებიანობის სტანდარტებისა და მექანიზმების შესახებ, რეკომენდაცია CM/Rec(2010)10 კონფლიქტების პრევენციასა და მოგვარებაში და მშვიდობის შენებაში ქალების და მამაკაცების როლის შესახებ და სხვა შესაბამის რეკომენდაციებს;

ითვალისწინებენ ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს პრევენდტიული სამართლის განვითარებას, რომელიც ადგენს მნიშვნელოვან სტანდარტებს ქალთა მიმართ ძალადობის სფეროში;

უწევენ ანგარიშს საერთაშორისო პაქტს სამოქალაქო და პოლიტიკური უფლებების შესახებ (1966), საერთაშორისო პაქტს ეკონომიკური, სოციალური და კულტურული უფლებების შესახებ (1966), გაეროს კონვენციას ქალთა მიმართ დისკრიმინაციის ყველანაირი ფორმის აღმოფხვრის შესახებ (CEDAW, 1979) და მის ფაკულტატიურ ოქმს (1999), ასევე CEDAW-ის კომიტეტის №19 საერთო რეკომენდაციას ქალთა მიმართ ძალადობის შესახებ, გაეროს კონვენციას ბავშვთა უფლებების შესახებ (1989) და მის ფაკულტატიურ ოქმებს (2000) და გაეროს კონვენციას შეზღუდული შესაძლებლობების მქონე პირთა უფლებების შესახებ (2006);

უწევენ ანგარიშს სისხლის სამართლის საერთაშორისო სასამართლოს რომის წესდებას (2002);

იხსენებენ საერთაშორისო ჰუმანიტარული სამართლის ძირითად პრინციპებს და, განსაკუთრებით, ჟენევის კონვენციას (IV) ომის დროს სამოქალაქო პირების უსაფრთხოებასთან დაკავშირებით (1949) და ამ კონვენციის I და II დამატებით ოქმებს (1977);

გმობენ რა ქალთა მიმართ ძალადობისა და ოჯახში ძალადობის ყველა ფორმას; აღიარებენ, რომ ქალებსა და მამაკაცებს შორის de jure და de facto თანასწორუფლებიანობის უზრუნველყოფა არის ქალთა მიმართ ძალადობის პრევენციის ერთ-ერთი უმნიშვნელოვანესი ელემენტი;

აღიარებენ, რომ ქალთა მიმართ ძალადობა არის ისტორიულად ქალებსა და მამაკაცებს შორის ძალთა უთანასწორობის გამოვლენა, რამაც მიგვიყვანა მამაკაცების მხრიდან ქალების მიმართ დისკრიმინაციამდე და მათზე დომინირებამდე და ხელი შეუშალა ქალების სრული თანასწორუფლებიანობის განხორციელებას;

აღიარებენ ქალთა მიმართ ძალადობის, როგორც გენდერული ნიშნით განხორციელებული ძალადობის სტრუქტურულ ბუნებას და იმას, რომ ქალთა მიმართ ძალადობა არის ერთ-ერთი ის მთავარი სოციალური მექანიზმი, რომლის საშუალებითაც ქალები იძულებულნი არიან, დაიკავონ მამაკაცებთან შედარებით დაქვემდებარებული მდგომარეობა;

დიდი გულისტკივილით აღიარებენ, რომ ქალები და გოგონები ხშირად განიცდიან ისეთი სერიოზული ფორმების ძალადობას, როგორცაა ოჯახში ძალადობა, სექსუალური შევიწროება, გაუპატიურება, იძულებითი ქორწინება, ეგრეთ წოდებული „ღირსების“ სახელით ჩადენილი დანაშაული და სასქესო ორგანოების დასახიჩრება, რაც წარმოადგენს ქალებისა და გოგონების ადამიანის უფლებათა სერიოზულ დარღვევას და ერთ-ერთ მთავარ დაბრკოლებას ქალებსა და მამაკაცებს შორის თანასწორუფლებიანობის მიღწევის საქმეში;

აღიარებენ შეიარაღებული კონფლიქტების დროს ადამიანის უფლებათა დარღვევების მუდმივად არსებობას, რის გამოც იჩაგრება სამოქალაქო მოსახლეობა, განსაკუთრებით კი ქალები, რომლებიც განიცდიან ფართოდ გავრცელებულ, სისტემატურ გაუპატიურებას ან სექსუალურ ძალადობას, ასევე, გენდერული ნიშნით განხორციელებული ძალადობის ალბათობის ზრდას როგორც კონფლიქტების დროს, ასევე მათ შემდეგ;

აღიარებენ, რომ ქალები და გოგონები იმყოფებიან მათ მიმართ გენდერული ნიშნით ძალადობის ჩადენის უფრო მაღალი რისკის ქვეშ, ვიდრე მამაკაცები;

აღიარებენ, რომ ოჯახში ძალადობის დროს გაცილებით ხშირად იჩაგრებიან ქალები და რომ მამაკაცებიც შეიძლება გახდნენ ოჯახში ძალადობის მსხვერპლნი;

აღიარებენ რომ ოჯახში ძალადობის მსხვერპლნი ხდებიან ბავშვები, მათ შორის, როგორც ოჯახში ძალადობის მოწმეები;

ისწრაფვიან ისეთი ევროპის შექმნისკენ, რომელიც თავისუფალი იქნება ქალთა მიმართ ძალადობისა და ოჯახში ძალადობისაგან, შეთანხმდნენ შემდეგზე:

თავი I. მიზნები, განმარტებები, თანასწორუფლებიანობა და დისკრიმინაციის აკრძალვა, ზოგადი ვალდებულებები

მუხლი 1. კონვენციის მიზნები

1. კონვენციის მიზნებია:

- ა. დაიცვას ქალები ძალადობის ყველა ფორმისაგან და აღკვეთოს, სისხლისსამართლებრივად დევნოს და აღმოფხვრას ძალადობა ქალების მიმართ და ოჯახში ძალადობა;
 - ბ. ხელი შეუწყოს ქალთა მიმართ დისკრიმინაციის ყველა ფორმის აღმოფხვრას და ქალებსა და მამაკაცებს შორის რეალური თანასწორუფლებიანობის ჩამოყალიბებას, მათ შორის, ქალებისთვის მეტი შესაძლებლობების მიცემის გზით;
 - გ. შეიმუშაოს კომპლექსური ჩარჩოები, პოლიტიკური კურსი და ზომები ქალთა მიმართ ძალადობისა და ოჯახში ძალადობის მსხვერპლთა დასაცავად და დასახმარებლად;
 - დ. ხელი შეუწყოს საერთაშორისო თანამშრომლობას ქალთა მიმართ ძალადობისა და ოჯახში ძალადობის აღმოფხვრის მიზნით;
 - ე. მხარი დაუჭიროს და დაეხმაროს ორგანიზაციებს და სამართალდამცავ ორგანოებს ეფექტურ თანამშრომლობაში, რათა შემუშავებულ იქნეს კომპლექსური მიდგომა ქალთა მიმართ ძალადობისა და ოჯახში ძალადობის აღმოსაფხვრელად.
2. მხარეების მიერ მოცემული კონვენციის დებულებების ეფექტურად განხორციელების უზრუნველსაყოფად, კონვენცია აფუძნებს მონიტორინგის კონკრეტულ მექანიზმს.

მუხლი 2. კონვენციის მოქმედების სფერო

1. მოცემული კონვენცია ეხება ქალთა მიმართ ძალადობის ყველა ფორმას, მათ შორის, ოჯახში ძალადობას, რაც არათანაზომიერად უარყოფით ზემოქმედებას ახდენს ქალებზე.
2. მხარეებს მოუწოდებენ, რომ კონვენცია გამოიყენონ ოჯახში ძალადობის ყველა მსხვერპლთან მიმართებაში. მოცემული კონვენციის დებულებების განხორციელებისას მხარეები განსაკუთრებულ ყურადღებას აქცევენ გენდერული ნიშნით ჩადენილი ძალადობის მსხვერპლ ქალებს.
3. მოცემული კონვენცია მოქმედებს როგორც მშვიდობიან პერიოდში, ისე შეიარაღებული კონფლიქტების დროს.

მუხლი 3. განმარტებები

მოცემული კონვენციის მიზნებისთვის:

- ა. „ქალთა მიმართ ძალადობა“ აღიქმება, როგორც ადამიანის უფლებების დარღვევა და ქალთა მიმართ დისკრიმინაციის ერთ-ერთი ფორმა და გულისხმობს გენდერული ნიშნით ჩადენილი ძალადობის ყველა იმ აქტს, რომლებსაც შედეგად მოჰყვება ან შეიძლება მოჰყვეს ქალებისთვის ფიზიკური, სექსუალური, ფსიქოლოგიური ან ეკონომიკური ზიანის ან ტანჯვის მიყენება, მათ შორის, ასეთი აქტების ჩადენის მუქარა, იძულება ან თავისუფლების თვითნებური აღკვეთა, იმის მიუხედავად, თუ სად ხდება ეს – საზოგადოებრივ თუ პირად ცხოვრებაში;
- ბ. „ოჯახში ძალადობა“ გულისხმობს ფიზიკური, სექსუალური, ფსიქოლოგიური თუ ეკონომიკური ძალადობის ყველა აქტს, რომლებიც ხდება ოჯახში თუ შინაურ წრეში

ან ყოფილ ან ამჟამინდელ მეუღლეებსა თუ პარტნიორებს შორის, მიუხედავად იმისა, დამნაშავე პირი მსხვერპლთან ერთად ერთ საცხოვრებელში ცხოვრობს თუ არა.

გ. „გენდერული“ გულისხმობს სოციალურად დაკავშირებულ როლებს, ქცევას, საქმიანობას და მახასიათებლებს, რომლებსაც მოცემული საზოგადოება ქალისა და მამაკაცისთვის შესაფერისად მიიჩნევს;

დ. „ქალთა მიმართ ძალადობა გენდერული ნიშნით“ გულისხმობს ქალის წინააღმდეგ მიმართულ ძალადობას იმის გამო, რომ ის ქალია ან რომელიც არათანაზომიერად უარყოფით ზემოქმედებას ახდენს ქალებზე;

ე. „მსხვერპლი“ გულისხმობს ყველა ფიზიკურ პირს, რომელიც „ა“ და „ბ“ პუნქტებში მითითებული ქმედების ობიექტია;

ვ. „ქალები“ მოიცავს ასევე 18 წლამდე ასაკის გოგონებს.

მუხლი 4. ძირითადი უფლებები, თანასწორუფლებიანობა და დისკრიმინაციის აკრძალვა

1. მხარეები იღებენ ყველა საჭირო საკანონმდებლო ან სხვა ზომას, რათა ხელი შეუწყონ და დაიცვან ყველა ადამიანის, განსაკუთრებით კი ქალების უფლება, იცხოვრონ ძალადობის გარეშე როგორც საჯარო, ისე კერძო სფეროში.

2. მხარეები გმობენ ქალთა მიმართ დისკრიმინაციის ყველა ფორმას და დაუყოვნებლივ იღებენ ყველა საჭირო საკანონმდებლო და სხვა ზომას მისი პრევენციისათვის, კერძოდ:

- თავიანთ ეროვნულ კონსტიტუციებსა თუ სხვა შესაბამის საკანონმდებლო აქტებში ქალებსა და მამაკაცებს შორის თანასწორუფლებიანობის პრინციპის დაფიქსირებით და ამ პრინციპის პრაქტიკული განხორციელების უზრუნველყოფით;

- ქალთა მიმართ დისკრიმინაციის აკრძალვით, მათ შორის, სანქციების გამოყენებით, სადაც ეს მიზანშეწონილია;

- იმ კანონების გაუქმებით და პრაქტიკაზე უარის თქმით, რომლებიც დისკრიმინაციას უწევს ქალებს.

3. მხარეების მიერ ამ კონვენციის დებულებების განხორციელება, კერძოდ, მსხვერპლთა უფლებების დამცავი ზომების მიღება, უზრუნველყოფილია ნებისმიერი ნიშნით დისკრიმინაციის გარეშე, როგორცაა სქესი, გენდერი, რასა, კანის ფერი, ენა, რელიგია, პოლიტიკური თუ სხვა შეხედულება, ეროვნული თუ სოციალური წარმომავლობა, ეროვნულ უმცირესობასთან კუთვნილება, ქონებრივი მდგომარეობა, დაბადება, სექსუალური ორიენტაცია, გენდერული იდენტობა, ასაკი, ჯანმრთელობის მდგომარეობა, შეზღუდული შესაძლებლობა, ოჯახური მდგომარეობა, მიგრანტის თუ ლტოლვილის სტატუსი ან სხვა ნიშნით.

4. სპეციალური ზომები, რომლებიც აუცილებელია ქალების მიმართ გენდერული ნიშნით ძალადობის პრევენციისა და მათი ასეთი ძალადობისგან დასაცავად, არ ითვლება დისკრიმინაციად მოცემული კონვენციის თანახმად.

მუხლი 5. სახელმწიფო ვალდებულებები და სახელმწიფოს მხრიდან სათანადო ყურადღება

1. მხარეები თავს იკავებენ ქალთა მიმართ ძალადობის ნებისმიერი ქმედების ჩადენისგან და უზრუნველყოფენ, რომ სახელმწიფო ორგანოები, თანამდებობის პირები, პასუხისმგებელი წარმომადგენლები, დაწესებულებები და სხვა პირები, რომლებიც სახელმწიფოს სახელით გამოდიან, მოქმედებდნენ ამ ვალდებულების შესაბამისად.

2. მხარეები იღებენ ყველა საჭირო საკანონმდებლო ან სხვა ზომას სათანადო ყურადღების გამოსაჩენად, რათა აღკვეთონ, გამოიძიონ, დასაჯონ და გაითვალისწინონ კომპენსაცია არასახელმწიფო პირების მიერ ამ კონვენციის მოქმედების სფეროში შემავალი ძალადობის აქტების ჩადენისთვის.

მუხლი 6. გენდერულად სენსიტიური პოლიტიკა

მხარეები ვალდებულებას იღებენ, რომ გენდერულ კონცეფციებს შეიტანენ მოცემული კონვენციის დებულებების შესრულებასა და მათი გავლენის შეფასებაში და მხარს დაუჭიროებენ და წარმატებით განახორციელებენ ქალსა და მამაკაცს შორის თანასწორუფლებიანობისა და ქალებისთვის შესაძლებლობების გაზრდისკენ მიმართულ პოლიტიკურ კურსს.

თავი II. კომპლექსური პოლიტიკა და მონაცემთა შეგროვება

მუხლი 7. კომპლექსური და კოორდინირებული პოლიტიკა

1. მხარეები იღებენ ყველა საჭირო საკანონმდებლო და სხვა ზომებს, რათა მიიღონ და განახორციელონ სახელმწიფო დონეზე ქმედითი, კომპლექსური და კოორდინირებული პოლიტიკა, რომელიც მოიცავს ყველა შესაბამის ზომას ამ კონვენციის მოქმედების სფეროში შემავალი ძალადობის ყველა ფორმის პრევენციისა და აღკვეთისთვის, და რომელიც სისტემურ პასუხს გასცემს ქალთა მიმართ ძალადობას.

2. მხარეები უზრუნველყოფენ, რომ პირველ პუნქტში აღნიშნული პოლიტიკა მსხვერპლის უფლებებს ყველა განსახორციელებელი ზომის ამოსავალ წერტილად განიხილავდეს და რომ ეს პოლიტიკა განხორციელდეს შესაბამის უწყებებს, დაწესებულებებსა და ორგანიზაციებს შორის ქმედითი თანამშრომლობის საფუძველზე.

3. ამ მუხლის შესაბამისად მიღებულ ზომებში უნდა შედიოდეს, სადაც მიზანშეწონილია, ყველა შესაბამისი მოქმედი პირი, როგორცაა, სახელმწიფო უწყებები, ეროვნული, რეგიონული და ადგილობრივი პარლამენტები და ხელისუფლების ორგანოები, ადამიანის უფლებათა დამცველი სახელმწიფო დაწესებულებები და სამოქალაქო საზოგადოების ორგანიზაციები.

მუხლი 8. ფინანსური რესურსები

მხარეები გამოყოფენ შესაბამის ფინანსურ და ადამიანურ რესურსებს კომპლექსური პოლიტიკის, ზომებისა და პროგრამების, მათ შორის, ისეთების, რომლებიც ხორციელდება არასამთავრობო ორგანიზაციებისა და სამოქალაქო საზოგადოების

მიერ, ადეკვატური განხორციელებისათვის ამ კონვენციის მოქმედების სფეროში შემავალი ძალადობის ყველა ფორმის პრევენციისა და აღკვეთის მიზნით.

მუხლი 9. არასამთავრობო ორგანიზაციები და სამოქალაქო საზოგადოება

მხარეები აღიარებენ, ხელს უწყობენ და მხარს უჭერენ ყველა დონეზე იმ შესაბამისი არასამთავრობო ორგანიზაციებისა და სამოქალაქო საზოგადოების მუშაობას, რომლებიც აქტიურად ებრძვიან ქალთა მიმართ ძალადობას და ქმედით თანამშრომლობას ამ ორგანიზაციებთან.

მუხლი 10. მაკოორდინირებელი ორგანო

1. მხარეები ნიშნავენ ან აფუძნებენ ერთ ან მეტ ოფიციალურ ორგანოს, რომელიც პასუხისმგებელი იქნება იმ პოლიტიკისა და ზომების კოორდინაციაზე, განხორციელებაზე, მონიტორინგსა და შეფასებაზე, რომლებიც მიმართულია ამ კონვენციის მოქმედების სფეროში შემავალი ძალადობის ყველა ფორმის პრევენციისა და აღკვეთისაკენ. ეს ორგანოები კოორდინირებას უწევენ მე-11 მუხლში მითითებული მონაცემების შეგროვებას, ანალიზებენ და ავრცელებენ მის შედეგებს.
2. მხარეები უზრუნველყოფენ, რომ ამ მუხლის შესაბამისად დანიშნულმა ან დაფუძნებულმა ორგანოებმა მიიღონ ზოგადი ხასიათის ინფორმაცია იმ ზომების შესახებ, რომლებიც მიღებულია VIII თავის შესაბამისად.
3. მხარეები უზრუნველყოფენ, რომ ამ მუხლის შესაბამისად დანიშნულ ან დაფუძნებულ ორგანოებს გააჩნდეთ იმის შესაძლებლობა, რომ უშუალო კავშირი ჰქონდეთ სხვა მხარეების შესაბამის ორგანოებთან და გააუმჯობესონ მათთან ურთიერთობები.

მუხლი 11. მონაცემთა შეგროვება და კვლევა

1. ამ კონვენციის განხორციელების მიზნით მხარეები ვალდებულია იღებენ, რომ:
 - ა. რეგულარულად შეაგროვებენ შესაბამის დეტალურ სტატისტიკურ მონაცემებს ამ კონვენციის მოქმედების სფეროში შემავალ ყველა ფორმის ძალადობის შემთხვევასთან დაკავშირებით;
 - ბ. მხარს დაუჭერენ ამ კონვენციის მოქმედების სფეროში შემავალ ყველა ფორმის ძალადობასთან დაკავშირებულ კვლევას, რათა შესწავლილ იქნეს მათი გამოძწვევი ძირითადი მიზეზები და შედეგები, შემთხვევათა რაოდენობა და გამამტყუნებელი განაჩენის წილობრივი მაჩვენებელი, ასევე, ამ კონვენციის განსახორციელებლად მიღებული ზომების ეფექტურობა.
2. მხარეები ცდილობენ, რეგულარულად ჩაატარონ მოსახლეობის გამოკითხვა, რათა შეაფასონ ამ კონვენციის მოქმედების სფეროში შემავალი ძალადობის ყველა ფორმის გავრცელება და ტენდენციები.
3. მხარეები ექსპერტთა ჯგუფებს მიაწვდიან, როგორც მითითებულია ამ კონვენციის 66-ე მუხლში, ამ მუხლის შესაბამისად შეგროვებულ ინფორმაციას, რათა წახალისონ საერთაშორისო თანამშრომლობა და ხელი შეუწყონ საერთაშორისო სტანდარტების შექმნას.

4. მხარეები უზრუნველყოფენ, რომ ამ მუხლის შესაბამისად შეგროვებული ინფორმაცია ხელმისაწვდომი იყოს საზოგადოებისათვის.

თავი III. პრევენცია

მუხლი 12. ზოგადი ვალდებულებები

1. მხარეები იღებენ ყველა საჭირო ზომას ქალისა და მამაკაცის ქცევის სოციალურ და კულტურულ მოდელებში ცვლილებების დასაწერად იმ მიზნით, რომ აღმოიფხვრას ის ცრურწმენები, ადათ-წესები, ტრადიციები და ყველა სხვა პრაქტიკა, რომლებიც ეფუძნება ქალთა არასრულფასოვნების იდეას ან ქალისა და მამაკაცის როლის სტერეოტიპულ წარმოდგენებს.

2. მხარეები იღებენ ყველა საჭირო საკანონმდებლო ან სხვა ზომას ნებისმიერი ფიზიკური ან იურიდიული პირის მხრიდან ამ კონვენციის მოქმედების სფეროში შემავალი ყველა ფორმის ძალადობის პრევენციისათვის.

3. ამ თავის შესაბამისად მიღებული ნებისმიერი ზომა ითვალისწინებს და განსაკუთრებულ ყურადღებას უთმობს იმ პირების კონკრეტულ საჭიროებებს, რომლებიც მოწყვლადი გახდნენ განსაკუთრებული გარემოებების გამო და ასეთი ზომების ყურადღების ცენტრში იქნება ძალადობის ყველა მსხვერპლის ადამიანის უფლებები.

4. მხარეები იღებენ საჭირო ზომებს საზოგადოების ყველა წევრის, განსაკუთრებით მამაკაცების და ბიჭების, წასახალისებლად, რათა მათ აქტიური წვლილი შეიტანონ ამ კონვენციის მოქმედების სფეროში შემავალი ძალადობის ყველა ფორმის პრევენციაში.

5. მხარეები უზრუნველყოფენ, რომ კულტურა, ადათ-წესები, რელიგია, ტრადიციები და ეგრეთ წოდებული „ღირსების საკითხი“ არ ჩაითვალოს ამ კონვენციის მოქმედების სფეროში შემავალი ძალადობის ნებისმიერი აქტის გასამართლებელ მიზეზად.

6. მხარეები იღებენ ყველა საჭირო ზომას ქალებისთვის შესაძლებლობების გაზრდისაკენ მიმართული პროგრამებისა და საქმიანობის მხარდასაჭერად.

მუხლი 13. საინფორმაციო-საგანმანათლებლო საქმიანობა

1. მხარეები ხელს უწყობენ ან ატარებენ რეგულარულად და ყველა დონეზე საინფორმაციო-საგანმანათლებლო კამპანიებსა თუ პროგრამებს, მათ შორის, ადამიანის უფლებათა დამცველ სახელმწიფო დაწესებულებებთან და თანასწორობის საკითხებზე მომუშავე ორგანოებთან, სამოქალაქო საზოგადოებასთან და არასამთავრობო ორგანიზაციებთან, განსაკუთრებით ქალთა ორგანიზაციებთან თანამშრომლობით, სადაც მიზანშეწონილია, ამაღლდეს ფართო საზოგადოების ცნობიერებისა და გაგების დონე ამ კონვენციის მოქმედების სფეროში შემავალი ძალადობის ყველა ფორმის სხვადასხვა გამოვლინების, ბავშვებზე მათი შედეგებისა და ასეთი ძალადობის პრევენციის აუცილებლობის მიმართ.

2. მხარეები უზრუნველყოფენ ფართო საზოგადოებისათვის ამ კონვენციის მოქმედების სფეროში შემავალი ძალადობის აქტების პრევენციისათვის არსებული ზომების შესახებ ინფორმაციის მიწოდებას.

მუხლი 14. განათლება

1. მხარეები იღებენ, სადაც ეს მიზანშეწონილია, ყველა საჭირო ზომას ისეთი საკითხების შესახებ პედაგოგიური მასალის ოფიციალურ სასწავლო პროგრამებში და განათლების ყველა დონეზე ჩასართავად, როგორცაა, ქალებსა და მამაკაცებს შორის თანასწორობა, არასტერეოტიპული გენდერული როლები, ურთიერთპატივისცემა, პიროვნებათაშორის ურთიერთობებში კონფლიქტების ძალადობის გარეშე მოგვარება, ქალთა მიმართ გენდერული ნიშნით ძალადობა და პიროვნული ხელშეუხებლობის უფლება, რომლებიც გათვლილი იქნება მსმენელთა მზარდი განვითარების შესაძლებლობებზე.

2. მხარეები იღებენ ყველა საჭირო ზომას პირველ პუნქტში მითითებული პრინციპების დასანერგად არაოფიციალურ საგანმანათლებლო დაწესებულებებში, ასევე, სპორტში, კულტურული ღონისძიებების ჩატარების დროს, დასვენების პირობებში და მასობრივ საინფორმაციო საშუალებებში.

მუხლი 15. სპეციალისტების პროფესიული მომზადება

1. მხარეები უზრუნველყოფენ ან აუმჯობესებენ იმ შესაბამისი სპეციალისტების პროფესიულ მომზადებას, რომლებსაც ურთიერთობა აქვთ ამ კონვენციის მოქმედების სფეროში შემავალი ძალადობის ყველა აქტის მსხვერპლთან ან ამ აქტების ჩამდენ პირებთან იმ საკითხებთან დაკავშირებით, რომლებიც ეხება ასეთი ძალადობის პრევენციას და გამოვლენას, ქალებსა და მამაკაცებს შორის თანასწორობას, მსხვერპლთა საჭიროებებსა და უფლებებს, ასევე იმას, თუ როგორ აღიკვეთოს მეორადი ძალადობა.

2. მხარეები ხელს უწყობენ, რომ პირველ პუნქტში ნახსენები პროფესიული მომზადება მოიცავდეს მომზადებას კოორდინირებული მრავალუწყობრივი თანამშრომლობის საკითხებზე, რათა შესაძლებელი იყოს ამ კონვენციის მოქმედების სფეროში შემავალი ძალადობასთან დაკავშირებული საქმეების განსახილველად გადაცემისთვის კომპლექსური და შესაბამისი მიდგომის უზრუნველყოფა.

მუხლი 16. პროფილაქტიკური ღონისძიებები და სამკურნალო პროგრამები

1. მხარეები იღებენ ყველა საჭირო საკანონმდებლო ან სხვა ზომას, რათა შეიმუშაონ ან მხარი დაუჭირონ ისეთ პროგრამებს, რომელთა მიზანია ოჯახში ძალადობის აქტების ჩამდენ პირებს ასწავლოს არაძალადობრივი ქცევა პიროვნებათაშორის ურთიერთობებში, მომავალში ძალადობის პრევენციისა და ძალადობრივი ქცევის ფორმების შეცვლის მიზნით.

2. მხარეები იღებენ ყველა საჭირო საკანონმდებლო ან სხვა ზომას, რათა შეიმუშაონ ან მხარი დაუჭირონ სამკურნალო პროგრამებს, რომელთა მიზანია ძალადობის,

განსაკუთრებით კი სექსუალური ძალადობის აქტების ჩამდენი პირების მიერ დანაშაულის განმეორებით ჩადენის პრევენცია.

3. პირველ და მე-2 პუნქტებში ნახსენები ზომების მიღებისას მხარეები უზრუნველყოფენ, რომ განსაკუთრებული ყურადღება დაეთმოს მსხვერპლის უსაფრთხოებას, მხარდაჭერას და ადამიანის უფლებებს და რომ, სადაც მიზანშეწონილია, ეს პროგრამები შემუშავდეს და განხორციელდეს მსხვერპლის მხარდაჭერის სპეციალიზებულ სამსახურებთან მჭიდრო კოორდინაციით.

მუხლი 17. კერძო სექტორისა და მასობრივი საინფორმაციო საშუალებების მონაწილეობა

1. მხარეები მოუწოდებენ კერძო სექტორს, საინფორმაციო და საკომუნიკაციო ტექნოლოგიების სექტორს და მასობრივი ინფორმაციის საშუალებებს, აზრის გამოხატვის თავისუფლებისა და მათი დამოუკიდებლობის სათანადო დაცვით, რომ მონაწილეობა მიიღონ პოლიტიკის შემუშავებასა და განხორციელებაში და ჩამოაყალიბონ ძირითადი პრინციპები და თვითრეგულირების სტანდარტები ქალთა მიმართ ძალადობის პრევენციისა და მათი ღირსებისადმი პატივისცემის დონის ამაღლების მიზნით.

2. მხარეები ავითარებენ და ხელს უწყობენ კერძო სექტორის წარმომადგენლებთან ერთად ბავშვებში, მშობლებსა და პედაგოგებში ჩვევებს იმასთან დაკავშირებით, თუ როგორ მოიქცნენ სექსუალური ან ძალადობრივი ხასიათის ღირსების შემლახველი შინაარსის შემცველ საინფორმაციო და საკომუნიკაციო გარემოში, რომელიც შეიძლება საზიანო აღმოჩნდეს.

თავი IV. დაცვა და მხარდაჭერა

მუხლი 18. ზოგადი ვალდებულებები

1. მხარეები იღებენ ყველა საჭირო საკანონმდებლო ან სხვა ზომას ყველა მსხვერპლის ძალადობის შემდგომი აქტებისაგან დასაცავად.

2. მხარეები იღებენ ყველა საჭირო საკანონმდებლო ან სხვა ზომას, თავისი ქვეყნის შიდა კანონმდებლობის შესაბამისად, რათა უზრუნველყოფილი იყოს ისეთი სათანადო მექანიზმები, რომლებიც საჭიროა ყველა შესაბამის სახელმწიფო უწყებას შორის სასამართლო სისტემის, პროკურატურის, სამართალდამცავი ორგანოების, ადგილობრივი და რეგიონალური ხელისუფლების ორგანოების, ასევე, არასამთავრობო ორგანიზაციებისა და სხვა შესაბამისი ორგანიზაციებისა და ორგანოების ჩათვლით, წარმატებული თანამშრომლობისთვის ამ კონვენციის სფეროში შემავალი ძალადობის ყველა ფორმის მსხვერპლთა და მოწმეთა დაცვის და მხარდაჭერის მიზნით, მათ შორის, ზოგადი და სპეციალიზებული სახის მხარდაჭერის სამსახურებში ამ პირთა მიმართვის გზით, როგორც ეს გათვალისწინებულია ამ კონვენციის მე-20 და 22-ე მუხლებში.

3. მხარეები უზრუნველყოფენ, რომ ამ თავის შესაბამისად მიღებული ზომები:

- ეფუძნებოდეს ქალთა მიმართ ძალადობის და ოჯახში ძალადობის გენდერულ გაგებას და ყურადღებას ამახვილებდეს მსხვერპლის ადამიანის უფლებებსა და უსაფრთხოებაზე;
 - ეფუძნებოდეს კომპლექსურ მიდგომას, რომელიც ითვალისწინებს მსხვერპლთა, ძალადობის აქტების ჩამდენ პირებს, ბავშვებსა და ფართო სოციალური გარემოს შორის ურთიერთობას;
 - მიზნად ისახავდეს მეორადი ძალადობის თავიდან აცილებას;
 - მიზნად ისახავდეს ძალადობის მსხვერპლ ქალთა შესაძლებლობების გაფართოებას და ეკონომიკურ დამოუკიდებლობას;
 - საშუალებას იძლეოდეს, სადაც ეს მიზანშეწონილია, რომ დაცვისა და მხარდაჭერის სხვადასხვა სამსახური ერთსა და იმავე შენობაში იყოს განთავსებული;
 - ითვალისწინებდეს მოწყვლადი პირების, მათ შორის, მსხვერპლი ბავშვების კონკრეტულ საჭიროებებს და ხელმისაწვდომი იყოს მათთვის.
4. მომსახურების გაწევა არ არის დამოკიდებული მსხვერპლის მზადყოფნაზე, ბრალი წაუყენოს ან ჩვენება მისცეს ძალადობის აქტების ჩამდენი პირების წინააღმდეგ.
5. მხარეები იღებენ შესაბამის ზომებს თავისი ქვეყნების მოქალაქეებისთვის და სხვა მსხვერპლისთვის, რომლებსაც ასეთი დაცვა ეკუთვნით, საკონსულო ან სხვა სახის დაცვისა და მხარდაჭერის უზრუნველსაყოფად და, საერთაშორისო სამართლის მიხედვით, თავისი ვალდებულებების შესაბამისად.

მუხლი 19. ინფორმაცია

მხარეები იღებენ ყველა საჭირო საკანონმდებლო ან სხვა ზომას იმის უზრუნველსაყოფად, რომ მსხვერპლი იღებდეს ადეკვატურ და დროულ ინფორმაციას არსებული მხარდაჭერის სამსახურებისა და სამართლებრივი ზომების შესახებ მათთვის გასაგებ ენაზე.

მუხლი 20. მხარდაჭერის საერთო სამსახურები

1. მხარეები იღებენ ყველა საჭირო საკანონმდებლო ან სხვა ზომას იმის უზრუნველსაყოფად, რომ მსხვერპლს ხელი მიუწვდებოდეს ისეთ სამსახურებზე, რომელიც დაეხმარება მას ძალადობის აქტების შემდეგ ძალების აღდგენაში. ამ ზომებში უნდა შედიოდეს, აუცილებლობის შემთხვევაში, ისეთი მომსახურება, როგორცაა იურიდიული და ფსიქოლოგიური კონსულტაციები, ფინანსური დახმარება, თავშესაფარი, განათლება, პროფესიული მომზადება და სამუშაოს მოძიებაში დახმარება.
2. მხარეები იღებენ ყველა საჭირო საკანონმდებლო ან სხვა ზომას იმის უზრუნველსაყოფად, რომ მსხვერპლს ხელი მიუწვდებოდეს სამედიცინო და სოციალურ მომსახურებაზე და რომ ამ სამსახურებს ჰქონდეს შესაფერისი რესურსები და ჰყავდეს სპეციალისტები, რომლებსაც გავლილი ექნებათ მომზადება მსხვერპლისთვის დახმარების გასაწევად და რომლებიც გადაამისამართებენ მათ შესაბამის სამსახურებში.

მუხლი 21. დახმარება ინდივიდუალური/კოლექტიური საჩივრების შედგენაში

მხარეები უზრუნველყოფენ, რომ მსხვერპლს გააჩნდეს ინფორმაცია და ხელი მიუწვდებოდეს რეგიონული და საერთაშორისო ინდივიდუალური/კოლექტიური საჩივრების მოქმედ მექანიზმებზე. მხარეები ხელს შეუწყობენ მსხვერპლისადმი მგრძნობიარე და კვალიფიციური დახმარების აღმოჩენას ასეთი საჩივრების წარდგენის პროცესში.

მუხლი 22. მხარდაჭერის სპეციალიზებული სამსახურები

1. მხარეები იღებენ ყველა საჭირო საკანონმდებლო თუ სხვა ზომას, რათა ამ კონვენციის მოქმედების სფეროში შემავალი ძალადობის ნებისმიერი აქტის ყველა მსხვერპლისთვის უზრუნველყოფილი იყოს ან შეიქმნას, სათანადო გეოგრაფიული განაწილების დაცვით, გადაუდებელი, მოკლე და გრძელვადიანი სპეციალიზებული მხარდაჭერის სამსახურები.

2. მხარეები უზრუნველყოფენ ან ქმნიან ქალთა მხარდაჭერის სპეციალიზებულ სამსახურებს ძალადობის მსხვერპლი ყველა ქალისთვის და მათი შვილებისთვის.

მუხლი 23. თავშესაფრები

მხარეები იღებენ ყველა საჭირო საკანონმდებლო ან სხვა ზომას, რათა გათვალისწინებული იყოს საკმარისი რაოდენობის შესაფერისი და იოლად ხელმისაწვდომი თავშესაფრების გახსნა მსხვერპლისთვის, განსაკუთრებით, ქალებისა და მათი შვილებისთვის, უსაფრთხო საცხოვრებლის შეთავაზებისა და საკუთარი ინიციატივით, მათთან ურთიერთობის დამყარების მიზნით.

მუხლი 24. სატელეფონო ცხელი ხაზები

მხარეები იღებენ ყველა საჭირო საკანონმდებლო ან სხვა ზომას, რათა მთელი ქვეყნის მასშტაბით შეიქმნას 24 საათიანი (24/7) უფასო სატელეფონო ცხელი ხაზები, რომლებზეც კონფიდენციალურად ან მათი ანონიმურობის სათანადო დაცვით კონსულტაციებს გაუწევენ სატელეფონო ზარების ავტორებს ამ კონვენციის მოქმედების სფეროში შემავალი ძალადობის ყველა ფორმასთან დაკავშირებით.

მუხლი 25. სექსუალური ძალადობის მსხვერპლთა დახმარება

მხარეები იღებენ ყველა საჭირო საკანონმდებლო თუ სხვა ზომას, რათა გათვალისწინებული იყოს საკმარისი რაოდენობის შესაფერისი და იოლად ხელმისაწვდომი დახმარების ცენტრების გახსნა გაუპატიურების ან სექსუალური ძალადობის მსხვერპლისთვის სამედიცინო და სასამართლო-სამედიცინო შემოწმებების ჩატარების, ტრავმის შემთხვევაში დახმარების და კონსულტაციის გაწევის უზრუნველყოფის მიზნით.

მუხლი 26. ბავშვი მოწმეების დაცვა და დახმარება

1. მხარეები იღებენ ყველა საჭირო საკანონმდებლო ან სხვა ზომას, რათა მსხვერპლისთვის დაცვისა და დახმარების მომსახურების გაწევისას სათანადოდ იყოს

გათვალისწინებული ამ კონვენციის მოქმედების სფეროში შემავალი ყველა ფორმის ძალადობის ბავშვი მოწმეების უფლებები და საჭიროებები.

2. ამ მუხლის შესაბამისად მიღებული ზომები მოიცავს შესაფერის ასაკობრივ ჯგუფზე ორიენტირებულ ფსიქოსოციალურ კონსულტაციებს ამ კონვენციის მოქმედების სფეროში შემავალი ძალადობის ყველა ფორმის ბავშვი მოწმეებისთვის და სათანადოდ ითვალისწინებს ბავშვის საუკეთესო ინტერესებს.

მუხლი 27. შეტყობინება

მხარეები იღებენ ყველა საჭირო ზომას, რათა წახალისონ ამ კონვენციის მოქმედების სფეროში შემავალი ძალადობის აქტების ჩადენის მოწმე ნებისმიერმა პიროვნებამ, რომელსაც გონივრული საფუძველი გააჩნია ივარაუდოს, რომ მსგავსი აქტი შეიძლება განხორციელდეს ან რომ მოსალოდნელია ძალადობის აქტების განმეორება, ამის შესახებ შეატყობინოს კომპეტენტურ ორგანიზაციებს ან ხელისუფლების ორგანოებს.

მუხლი 28. სპეციალისტების მიერ შეტყობინება

მხარეები იღებენ ყველა საჭირო ზომას იმის უზრუნველსაყოფად, რომ კონფიდენციალურობის დაცვის წესებმა, რომლებსაც შიდა კანონმდებლობა აკისრებს ზოგიერთ სპეციალისტებს, ხელი არ შეუშალოს მათ, განსაზღვრულ გარემოებებში, შეატყობინონ კომპეტენტურ ორგანიზაციებს ან ხელისუფლების ორგანოებს, თუკი მათ გონივრული საფუძველი გააჩნიათ ივარაუდონ, რომ ჩადენილია ამ კონვენციის მოქმედების სფეროში შემავალი ძალადობის სერიოზული აქტი და რომ სავარაუდოდ, მოსალოდნელია შემდგომი ძალადობის სერიოზული აქტები.

თავი V. მატერიალური სამართალი

მუხლი 29. სამოქალაქო სარჩელები და სამართლებრივი დაცვის საშუალებები

1. მხარეები იღებენ ყველა საჭირო საკანონმდებლო ან სხვა ზომას, რათა მსხვერპლი უზრუნველყოფილი იყოს შესაფერისი სამოქალაქო-სამართლებრივი დაცვის საშუალებებით ძალადობრივი ქმედებების ჩამდენ პირებთან მიმართებაში.

2. მხარეები იღებენ ყველა საჭირო საკანონმდებლო ან სხვა ზომას, რათა მსხვერპლი უზრუნველყოფილი იყოს, საერთაშორისო სამართლის ზოგადი პრინციპების თანახმად, შესაფერისი სამოქალაქო-სამართლებრივი დაცვის საშუალებებით იმ სახელმწიფო ორგანოებთან მიმართებაში, რომლებმაც ვერ შეასრულეს თავისი მოვალეობა, გაატარონ აუცილებელი პრევენციული ან დაცვითი ზომები თავისი უფლებამოსილების ფარგლებში.

მუხლი 30. კომპენსაცია

1. მხარეები იღებენ ყველა საჭირო საკანონმდებლო ან სხვა ზომას იმის უზრუნველსაყოფად, რომ მსხვერპლს ჰქონდეს უფლება, მოითხოვოს კომპენსაცია ძალადობის აქტების ჩამდენი პირებისგან ამ კონვენციის შესაბამისად დადგენილი ნებისმიერი დანაშაულის გამო.

2. შესაფერისი სახელმწიფო კომპენსაცია გადაეცემა მათ, ვინც დაზარალდა სხეულის მძიმე დაზიანების ან ჯანმრთელობის შერყევის გამო იმ შემთხვევებში, თუ მიყენებული ზარალი ვერ იფარება სხვა წყაროებით, როგორცაა, ძალადობის აქტების ჩამდენი პირი, დაზღვევა ან სახელმწიფო სამედიცინო და სოციალური უზრუნველყოფა. აღნიშნული პირობა ხელს არ უშლის მხარეებს, მოითხოვონ დამნაშავესგან მიღებული კომპენსაციის რეგრესის წესით დაბრუნება, თუ ეს რისკის ქვეშ არ აყენებს მსხვერპლის უსაფრთხოებას.

3. მე-2 პუნქტის შესაბამისად მიღებული ზომები უზრუნველყოფს კომპენსაციის გონივრულ ვადაში გაცემას.

მუხლი 31. მეურვეობა, მონახულების უფლებები და უსაფრთხოება

1. მხარეები იღებენ ყველა საჭირო საკანონმდებლო ან სხვა ზომას იმის უზრუნველსაყოფად, რომ ბავშვთა მეურვეობისა და მონახულების უფლებების განსაზღვრისას მხედველობაში იქნას მიღებული ამ კონვენციის მოქმედების სფეროში შემავალი ძალადობის შემთხვევები.

2. მხარეები იღებენ ყველა საჭირო საკანონმდებლო ან სხვა ზომებს იმის უზრუნველსაყოფად, რომ მეურვეობის ან მონახულების ნებისმიერი უფლების გამოყენება საფრთხეს არ უქმნიდეს მსხვერპლის ან ბავშვთა უფლებებსა და უსაფრთხოებას.

მუხლი 32. იძულებითი ქორწინების სამოქალაქო შედეგები

მხარეები იღებენ ყველა საჭირო საკანონმდებლო ან სხვა ზომას იმის უზრუნველსაყოფად, რომ შესაძლებელი იყოს იძულებით გაფორმებული ქორწინებების ძალადაკარგულად გამოცხადება, გაუქმება ან განქორწინება მსხვერპლისათვის შეუფერებელი ფინანსური ან ადმინისტრაციული ტვირთის დაკისრების გარეშე.

მუხლი 33. ფსიქოლოგიური ძალადობა

მხარეები იღებენ ყველა საჭირო საკანონმდებლო ან სხვა ზომას იმის უზრუნველსაყოფად, რომ სისხლის სამართლის დანაშაულად ჩაითვალოს ისეთი წინასწარგანზრახული ქცევა, რომელიც ადამიანზე სერიოზულ ფსიქოლოგიურ ზემოქმედებას ახდენს იძულების ან მუქარის გამოყენებით.

მუხლი 34. ადევნება

მხარეები იღებენ ყველა საჭირო საკანონმდებლო ან სხვა ზომას იმის უზრუნველსაყოფად, რომ სისხლის სამართლის დანაშაულად ჩაითვალოს მეორე პირის მიმართ მრავალჯერადი მუქარის შემცველი ქცევით გამოხატული წინასწარგანზრახული ქცევა, რომელიც მასში საფრთხის შიშს იწვევს.

მუხლი 35. ფიზიკური ძალადობა

მხარეები იღებენ ყველა საჭირო საკანონმდებლო ან სხვა ზომას იმის უზრუნველსაყოფად, რომ სისხლის სამართლის დანაშაულად ჩაითვალოს მეორე პირის მიმართ ფიზიკური ძალადობის აქტების ჩადენით გამოხატული წინასწარგანზრახული ქცევა.

მუხლი 36. სექსუალური ძალადობა, მათ შორის, გაუპატიურება

1. მხარეები იღებენ ყველა საჭირო საკანონმდებლო ან სხვა ზომას იმის უზრუნველსაყოფად, რომ სისხლის სამართლის დანაშაულად ჩაითვალოს წინასწარგანზრახული ქცევის შემდეგი ფორმები:

ა. სხვა ადამიანის სხეულში, მისი თანხმობის გარეშე, სექსუალური ხასიათის ვაგინალური, ანალური ან ორალური შეღწევის განხორციელება სხეულის ნებისმიერი ნაწილის ან საგნის გამოყენებით;

ბ. ადამიანთან, მისი თანხმობის გარეშე, სექსუალური ხასიათის სხვა აქტების განხორციელება;

გ. სხვა ადამიანის იძულება, მისი თანხმობის გარეშე, მესამე პირთან განახორციელოს სექსუალური ხასიათის აქტები.

2. თანხმობის მიცემა უნდა მოხდეს ნებაყოფლობით, პიროვნების ნების თავისუფალი გამოხატვის შედეგად, გარემომცველი პირობების გათვალისწინებით.

3. მხარეები იღებენ ყველა საჭირო საკანონმდებლო ან სხვა ზომას იმის უზრუნველსაყოფად, რომ პირველი პუნქტის დებულებები ასევე გამოიყენებოდეს იმ აქტების შემთხვევაშიც, რომლებიც ჩადენილია ყოფილი ან ამჟამინდელი მეუღლეების ან პარტნიორების მიმართ, როგორც ეს აღიარებულია შიდა კანონმდებლობის საფუძველზე.

მუხლი 37. იძულებითი ქორწინება

1. მხარეები იღებენ ყველა საჭირო საკანონმდებლო ან სხვა ზომას იმის უზრუნველსაყოფად, რომ სისხლის სამართლის დანაშაულად ჩაითვალოს წინასწარგანზრახული ქცევა, რომელიც ზრდასრულ ადამიანს ან ბავშვს აიძულებს ქორწინებაში შესვლას.

2. მხარეები იღებენ ყველა საჭირო საკანონმდებლო ან სხვა ზომას იმის უზრუნველსაყოფად, რომ სისხლის სამართლის დანაშაულად ჩაითვალოს წინასწარგანზრახული ქცევა, რომელიც გულისხმობს ზრდასრული ადამიანის ან ბავშვის შეტყუებას იმ მხარის ან სახელმწიფოს ტერიტორიაზე, სადაც ის არ ცხოვრობს, ამ ზრდასრული ადამიანის ან ბავშვის ქორწინებაში შესვლის იძულების მიზნით.

მუხლი 38. ქალის სასქესო ორგანოების დასახიჩრება

მხარეები იღებენ ყველა საჭირო საკანონმდებლო ან სხვა ზომას იმის უზრუნველსაყოფად, რომ სისხლის სამართლის დანაშაულად ჩაითვალოს შემდეგი წინასწარგანზრახული ქცევები:

ა. ქალის დიდი სასირცხოვო ბაგეების, მცირე სასირცხოვო ბაგეების ან კლიტორის მთლიანი ან ნაწილობრივი ამოკვეთა, ინფიბულაცია ან სხვა ნებისმიერი სახით დასახიჩრება;

ბ. ქალის იძულება ან დაყოლიება იმ მიზნით, რომ მას ჩაუტარდეს „ა“ პუნქტში ჩამოთვლილი ნებისმიერი აქტი;

გ. გოგონას წაქეზება, იძულება ან დაყოლიება იმ მიზნით, რომ მას ჩაუტარდეს „ა“ პუნქტში ჩამოთვლილი ნებისმიერი აქტი.

მუხლი 39. იძულებითი აბორტი და იძულებითი სტერილიზაცია

მხარეები იღებენ ყველა საჭირო საკანონმდებლო ან სხვა ზომას იმის უზრუნველსაყოფად, რომ სისხლის სამართლის დანაშაულად ჩაითვალოს შემდეგი წინასწარგანზრახული ქცევები:

ა. ქალისთვის აბორტის გაკეთება მისი წინასწარი და ინფორმირებული თანხმობის გარეშე;

ბ. ისეთი ქირურგიული ოპერაციის ჩატარება, რომელიც მიზნად ისახავს ან იწვევს ქალის ბუნებრივი რეპროდუქციის უნარის შეწყვეტას მისი წინასწარი და ინფორმირებული თანხმობის ან ამ პროცედურის გააზრების გარეშე.

მუხლი 40. სექსუალური შევიწროვება

მხარეები იღებენ ყველა საჭირო საკანონმდებლო ან სხვა ზომას იმის უზრუნველსაყოფად, რომ სექსუალური ხასიათის ნებისმიერი ფორმის არასასურველი სიტყვიერი, არასიტყვიერი ან ფიზიკური ქცევა, რომელიც მიზნად ისახავს ან იწვევს ადამიანის ღირსების შელახვას, კერძოდ, მისთვის დამაშინებელი, მტრული, დამამცირებელი, შეურაცხმყოფელი ან აგრესიული გარემოს შექმნის გზით, დაექვემდებაროს სისხლის სამართლის ან სხვა სახის სამართლებრივ სანქციებს.

მუხლი 41. ხელშეწყობა ან თანამონაწილეობა და მცდელობა

1. მხარეები იღებენ ყველა საჭირო საკანონმდებლო ან სხვა ზომას, რათა დანაშაულად ჩაითვალოს, როცა ჩადენილია წინასწარი განზრახვით, იმ დანაშაულთა ჩადენის ხელშეწყობა ან ჩადენაში თანამონაწილეობა, რომლებიც დადგენილია ამ კონვენციის 33-ე, 34-ე, 35-ე, 36-ე, 37-ე მუხლების, 38-ე მუხლის „ა“ ქვეპუნქტის და 39-ე მუხლის შესაბამისად.

2. მხარეები იღებენ ყველა საჭირო საკანონმდებლო ან სხვა ზომას, რათა დანაშაულად ჩაითვალოს, როცა ჩადენილია წინასწარი განზრახვით, იმ დანაშაულთა ჩადენის მცდელობები, რომლებიც დადგენილია ამ კონვენციის 35-ე, 36-ე, 37-ე მუხლების, 38-ე მუხლის „ა“ ქვეპუნქტის და 39-ე მუხლის შესაბამისად.

მუხლი 42. ჩადენილი დანაშაულის, მათ შორის, ეგრეთ წოდებული „ღირსების“ სახელით ჩადენილი დანაშაულის მიუღებელი გამართლებები

1. მხარეები იღებენ ყველა საჭირო საკანონმდებლო ან სხვა ზომებს იმის უზრუნველსაყოფად, რომ ამ კონვენციის მოქმედების სფეროში შემავალი ძალადობის

ნებისმიერი აქტის ჩადენასთან დაკავშირებით აღძრული სისხლის სამართლის პროცესის დროს კულტურა, ადათ-წესები, რელიგია, ტრადიციები ან ეგრეთ წოდებული „ღირსების საკითხი“ არ ჩაითვალოს ასეთი აქტების გასამართლებელ მიზეზად. აქ იგულისხმება, კერძოდ, ისეთი განცხადებები, რომ მსხვერპლმა დაარღვია შესაბამისი ქვეყნის კულტურული, რელიგიური, სოციალური ან ტრადიციული ნორმები ან ადათ-წესები.

2. მხარეები იღებენ ყველა საჭირო საკანონმდებლო ან სხვა ზომას იმის უზრუნველსაყოფად, რომ ნებისმიერი პირის მიერ ბავშვის წაქეზება პირველ პუნქტში ჩამოთვლილი ნებისმიერი აქტის ჩადენისკენ, არ ამცირებს ამ პირის სისხლის სამართლის პასუხისმგებლობას ჩადენილი აქტებისთვის.

მუხლი 43. სისხლის სამართლის პასუხისმგებლობის დადგომა

სისხლის სამართლის პასუხისმგებლობა ამ კონვენციის შესაბამისად განსაზღვრული დანაშაულისთვის დგება მსხვერპლსა და შესაბამისი ძალადობის აქტების ჩამდენ პირს შორის არსებული ურთიერთკავშირის ხასიათის მიუხედავად.

მუხლი 44. იურისდიქცია

1. მხარეები იღებენ ყველა საჭირო საკანონმდებლო ან სხვა ზომას, რათა დაადგინონ განსჯადობა ამ კონვენციით დადგენილ ნებისმიერ დანაშაულთან დაკავშირებით, როდესაც ასეთი დანაშაული ჩადენილია:

ა. მათ ტერიტორიაზე; ან

ბ. მათი ქვეყნის დროშის ქვეშ მცურავ ხომალდზე; ან

გ. მათი ქვეყნის კანონების შესაბამისად რეგისტრირებული თვითმფრინავის ბორტზე; ან

დ. მათი ქვეყნის ერთ-ერთი მოქალაქის მიერ; ან

ე. პირის მიერ, რომელსაც მუდმივი საცხოვრებელი აქვს მათ ტერიტორიაზე.

2. მხარეები ეცდებიან, მიიღონ ყველა საჭირო საკანონმდებლო ან სხვა ზომა, რათა საკუთარი იურისდიქციის ქვეშ მოაქციონ ამ კონვენციის შესაბამისად დადგენილი ნებისმიერი დანაშაული, როდესაც ასეთი დანაშაული ჩადენილია მათი ქვეყნის ერთ-ერთი მოქალაქის ან იმ პირის მიმართ, რომელსაც მუდმივი საცხოვრებელი აქვს მათ ტერიტორიაზე.

3. ამ კონვენციის 36-ე, 37-ე, 38-ე და 39-ე მუხლების შესაბამისად დადგენილ დანაშაულთა სისხლისსამართლებრივი დევნის განხორციელების მიზნით, მხარეები იღებენ ყველა საჭირო საკანონმდებლო ან სხვა ზომას იმის უზრუნველსაყოფად, რომ მათი იურისდიქცია არ ექვემდებარებოდეს იმ პირობას, რომლის თანახმადაც ეს აქტები დანაშაულად ითვლება იმ ტერიტორიაზე, სადაც ისინი იყო ჩადენილი.

4. ამ კონვენციის 36-ე, 37-ე, 38-ე და 39-ე მუხლების შესაბამისად დადგენილ დანაშაულთა სისხლისსამართლებრივი დევნის განხორციელების მიზნით, მხარეები იღებენ ყველა საჭირო საკანონმდებლო ან სხვა ზომას იმის უზრუნველსაყოფად, რომ მათი იურისდიქცია, პირველი პუნქტის „დ“ და „ე“ ქვეპუნქტების ნაწილში, არ ექვემდებარებოდეს იმ პირობას, რომლის თანახმადაც, სისხლისსამართლებრივი

დევნის დაწყება შესაძლებელია მხოლოდ დანაშაულის მსხვერპლის მიერ შეტყობინების შემდეგ ან იმ სახელმწიფოს მიერ ინფორმაციის მოწოდების საფუძველზე, სადაც ეს დანაშაული იყო ჩადენილი.

5. მხარეები იღებენ ყველა საჭირო საკანონმდებლო ან სხვა ზომას, რათა საკუთარი იურისდიქციის ქვეშ მოაქციონ ამ კონვენციის შესაბამისად დადგენილი დანაშაული, იმ შემთხვევებში, როდესაც სავარაუდო დამნაშავე პირი მათ ტერიტორიაზე იმყოფება და ისინი არ გადასცემენ მას მეორე მხარეს მხოლოდ მისი მოქალაქეობის საფუძველზე.

6. როდესაც ერთზე მეტი მხარე აცხადებს პრეტენზიას ამ კონვენციის შესაბამისად, დადგენილი სავარაუდო დანაშაულის მიმართ იურისდიქციაზე, მონაწილე მხარეები, როცა მიზანშეწონილი იქნება, კონსულტაციებს გაივლიან ერთმანეთთან სისხლისსამართლებრივი დევნისათვის ყველაზე შესაფერისი იურისდიქციის დასადგენად.

7. საერთაშორისო სამართლის ზოგადი ნორმების დარღვევის გარეშე, ეს კონვენცია არ გამორიცხავს რომელიმე მხარის მიერ ნებისმიერი სისხლის სამართლის იურისდიქციის განხორციელებას თავისი შიდა კანონმდებლობის შესაბამისად.

მუხლი 45. სანქციები და ზომები

1. მხარეები იღებენ ყველა საჭირო საკანონმდებლო ან სხვა ზომას იმის უზრუნველსაყოფად, რომ ამ კონვენციით დადგენილი დანაშაული ისჯებოდეს ეფექტური, თანაზომიერი და გადამარწმუნებელი ზეგავლენის მქონე სანქციების საშუალებით, ამ დანაშაულთა სერიოზულობის გათვალისწინებით. ეს სანქციები მოიცავს, სადაც ეს მიზანშეწონილია, თავისუფლების აღკვეთას, რასაც შეიძლება შედეგად მოჰყვეს ექსტრადიცია.

2. ძალადობის აქტების ჩამდენ პირებთან მიმართ მხარეებმა შეიძლება მიიღონ სხვა ზომაც, კერძოდ:

- მსჯავრდებული პირების მონიტორინგი და ზედამხედველობა;
- მშობლის უფლების ჩამორთმევა, თუ ბავშვის საუკეთესო ინტერესები, რომელთა შორის შეიძლება იყოს მსხვერპლის უსაფრთხოება, ვერ იქნება გარანტირებული სხვა ნებისმიერი გზით.

მუხლი 46. დამამძიმებელი გარემოებები

მხარეები იღებენ ყველა საჭირო საკანონმდებლო ან სხვა ზომას იმის უზრუნველსაყოფად, რომ ქვემოთ ჩამოთვლილი გარემოებები, თუ ისინი უკვე არ წარმოადგენენ დანაშაულის შემადგენლობის ნაწილს, შეიძლება, შიდა კანონმდებლობის შესაბამისი დებულებების თანახმად, მხედველობაში იქნეს მიღებული როგორც დამამძიმებელი გარემოებები ამ კონვენციით დადგენილი დანაშაულის მიმართ განაჩენის განსაზღვრის დროს:

ა. დანაშაული ჩადენილი იყო ყოფილი ან ამჟამინდელი მეუღლის ან პარტნიორის მიმართ, როგორც ეს აღიარებულია შიდა კანონმდებლობით, ოჯახის წევრის მიერ,

მსხვერპლთან ერთად მცხოვრები პირის მიერ ან პირის მიერ, რომელმაც ბოროტად გამოიყენა თავისი ძალაუფლება;

ბ. დანაშაული ან მასთან დაკავშირებული დანაშაულები ჩადენილ იქნა არაერთხელ;

გ. დანაშაული ჩადენილი იყო პირის მიმართ, რომელიც გარკვეული გარემოებების გამო მოწყვლადია;

დ. დანაშაული ჩადენილი იყო ბავშვის მიმართ ან ბავშვის თანდასწრებით;

ე. დანაშაული ჩადენილი იყო ორი ან მეტი ადამიანის მიერ, რომლებიც მოქმედებდნენ ერთობლივად;

ვ. დანაშაულს წინ უსწრებდა ან თან სდევდა უკიდურესად მაღალი დონის ძალადობა;

ზ. დანაშაული ჩადენილი იყო იარაღით ან იარაღის მუქარის გამოყენებით;

თ. დანაშაულმა მძიმე ფიზიკური ან ფსიქოლოგიური ტრავმა მიაყენა მსხვერპლს;

ი. დამნაშავე ადრეც ყოფილა ნასამართლევი მსგავსი ხასიათის დანაშაულისთვის.

მუხლი 47. კონვენციის მონაწილე სხვა სახელმწიფოს მიერ გამოტანილი განაჩენი

მხარეები იღებენ ყველა საჭირო საკანონმდებლო ან სხვა ზომას იმის უზრუნველსაყოფად, რომ განაჩენის გამოტანისას შესაძლებელი იყოს იმ საბოლოო განაჩენების გათვალისწინება, რომლებიც გამოტანილია კონვენციის მონაწილე სხვა სახელმწიფოს მიერ ამ კონვენციით დადგენილ დანაშაულთა მიმართ.

მუხლი 48. დავების მოგვარებასთან დაკავშირებული სავალდებულო ალტერნატიული პროცესების ან განაჩენის გამოტანის აკრძალვა

1. მხარეები იღებენ ყველა საჭირო საკანონმდებლო ან სხვა ზომას, რათა აიკრძალოს დავების მოგვარებასთან დაკავშირებული სავალდებულო ალტერნატიული პროცესები, მათ შორის, შუამავლობა და მორიგება, ამ კონვენციის მოქმედების სფეროში შემავალი ყველა ფორმის ძალადობასთან მიმართებით.

2. მხარეები იღებენ ყველა საჭირო საკანონმდებლო ან სხვა ზომებს იმის უზრუნველსაყოფად, რომ ჯარიმის გადახდის შესახებ გადაწყვეტილების გამოტანის შემთხვევაში სათანადოდ იყოს გათვალისწინებული დამნაშავეს შესაძლებლობა, შეასრულოს თავისი ფინანსური ვალდებულებები მსხვერპლის მიმართ.

თავი VI. გამოძიება, სისხლისსამართლებრივი დევნა, პროცესუალური კანონი და დაცვითი ზომები

მუხლი 49. ზოგადი ვალდებულებები

1. მხარეები იღებენ ყველა საჭირო საკანონმდებლო ან სხვა ზომას იმის უზრუნველსაყოფად, რომ გამოძიება და სასამართლო საქმის წარმოება ამ კონვენციის მოქმედების სფეროში შემავალი ძალადობის ყველა ფორმასთან დაკავშირებით ხორციელდებოდეს გაუმართლებელი დაყოვნების გარეშე და, ამასთან, მხედველობაში მიიღებოდეს მსხვერპლის უფლებები სისხლის სამართლის საქმის წარმოების ყველა სტადიაზე.

2. მხარეები იღებენ ყველა საჭირო საკანონმდებლო ან სხვა ზომას, ადამიანის უფლებების ფუნდამენტური პრინციპების შესაბამისად და ძალადობის გენდერული გაგების სათანადო გათვალისწინებით, ამ კონვენციის შესაბამისად დადგენილ დანაშაულთა ქმედითი გამოძიების ჩატარებისა და სისხლისსამართლებრივი დევნის უზრუნველსაყოფად.

მუხლი 50. დაუყოვნებლივი რეაგირება, პრევენცია და დაცვა

1. მხარეები იღებენ ყველა საჭირო საკანონმდებლო ან სხვა ზომას იმის უზრუნველსაყოფად, რომ პასუხისმგებელი სამართალდამცავი უწყებები სწრაფად და სათანადოდ რეაგირებდნენ ამ კონვენციის მოქმედების სფეროში შემავალ ყველა ფორმის ძალადობაზე მსხვერპლისთვის ადეკვატური და დაუყოვნებლივი დაცვის შეთავაზების გზით.

2. მხარეები იღებენ ყველა საჭირო საკანონმდებლო ან სხვა ზომას იმის უზრუნველსაყოფად, რომ პასუხისმგებელი სამართალდამცავი უწყებები სწრაფად და სათანადოდ ახორციელებდნენ ამ კონვენციის მოქმედების სფეროში შემავალი ყველა ფორმის ძალადობის პრევენციასა და მისგან დაცვას, მათ შორის, პროფილაქტიკური ოპერატიული ზომების გამოყენებას და მტკიცებულების შეგროვებას.

მუხლი 51. რისკის შეფასება და რისკის მართვა

1. მხარეები იღებენ ყველა საჭირო საკანონმდებლო ან სხვა ზომას იმის უზრუნველსაყოფად, რომ ფატალური რისკის, სიტუაციის სერიოზულობისა და ძალადობის განმეორებით ჩადენის რისკის შეფასება ხდებოდეს ხელისუფლების ყველა შესაბამისი ორგანოს მიერ რისკის მართვისა და, აუცილებლობის შემთხვევაში, უსაფრთხოებისა და დახმარების კოორდინირებულად უზრუნველყოფის მიზნით.

2. მხარეები იღებენ ყველა საჭირო საკანონმდებლო ან სხვა ზომას იმის უზრუნველსაყოფად, რომ პირველ პუნქტში აღნიშნული შეფასება სათანადოდ ითვალისწინებდეს, გამოძიებისა და დაცვითი ზომების გამოყენების ყველა სტადიაზე იმ ფაქტს, რომ ამ კონვენციის მოქმედების სფეროში შემავალი ძალადობის აქტების ჩამდენი პირები ფლობენ ცეცხლსასროლ იარაღს ან ხელი მიუწვდებათ მასზე.

მუხლი 52. ამკრძალავი ორდერი

მხარეები იღებენ ყველა საჭირო საკანონმდებლო ან სხვა ზომას იმის უზრუნველსაყოფად, რომ ხელისუფლების კომპეტენტურ ორგანოებს მიენიჭოთ უფლებამოსილება, უშუალო საფრთხის შემთხვევაში, გასცენ ორდერი იმის შესახებ, რომ ოჯახში ძალადობის ჩამდენმა პირმა დატოვოს მსხვერპლის ან რისკის ქვეშ მყოფი პირის საცხოვრებელი ადგილი საკმარისი დროით და აუკრძალონ დამნაშავეს მსხვერპლის ან რისკის ქვეშ მყოფი პიროვნების საცხოვრებელ ადგილში შესვლა ან მათთან კონტაქტი. ამ მუხლის შესაბამისად მიღებული ზომები პრიორიტეტის სახით, მიზნად ისახავს მსხვერპლის ან რისკის ქვეშ მყოფ პირთა უსაფრთხოების უზრუნველყოფას.

მუხლი 53. შემაკავებელი ან დამცავი ორდერი

1. მხარეები იღებენ ყველა საჭირო საკანონმდებლო ან სხვა ზომას იმის უზრუნველსაყოფად, რომ შესაბამისი შემაკავებელი ან დამცავი ორდერები გაიცემოდეს ამ კონვენციის მოქმედების სფეროში შემავალი ყველა ფორმის ძალადობის მსხვერპლთა მიმართებით.

2. მხარეები იღებენ ყველა საჭირო საკანონმდებლო ან სხვა ზომას იმის უზრუნველსაყოფად, რომ პირველ პუნქტში აღნიშნული შემაკავებელი ან დამცავი ორდერები:

- უზრუნველყოფდეს უშუალო დაცვას და მსხვერპლს არ აკისრებდეს შეუფერებელ ფინანსურ ან ადმინისტრაციულ ტვირთს;
- გაიცემოდეს გარკვეული ვადით ან მათ შეცვლამდე ან გაუქმებამდე;
- აუცილებლობის შემთხვევაში, გაიცემოდეს ეხ პარტე საფუძველზე და ძალაში შედიოდეს დაუყოვნებლივ;
- ხელმისაწვდომი იყოს სხვა სამართლებრივი პროცედურებისგან დამოუკიდებლად, ან მათზე დამატებით;
- დასაშვები იყოს შემდგომ სამართლებრივ პროცედურებში შესატანად.

3. მხარეები იღებენ ყველა საჭირო საკანონმდებლო ან სხვა ზომას იმის უზრუნველსაყოფად, რომ პირველი პუნქტის შესაბამისად გაცემული შემაკავებელი ან დამცავი ორდერების დარღვევა იწვევდეს ეფექტური, თანაზომიერი და გადამარწმუნებელი ზეგავლენის მქონე სისხლისსამართლებრივ ან სხვა იურიდიულ სანქციებს.

მუხლი 54. გამოძიება და მტკიცებულება

მხარეები იღებენ ყველა საჭირო საკანონმდებლო ან სხვა ზომას იმის უზრუნველსაყოფად, რომ ნებისმიერი სამოქალაქო თუ სისხლის სამართლის პროცესისას, მტკიცებულება, რომელიც ეხება მსხვერპლის სქესობრივი ცხოვრების ისტორიას და სქესობრივ ქცევას, ნებადართული იყოს მხოლოდ მაშინ, თუ ეს შეესაბამება საქმის არსს და აუცილებელია.

მუხლი 55. ex parte და ex officio სასამართლო პროცესები

1. მხარეები უზრუნველყოფენ, რომ ამ კონვენციის 35-ე, 36-ე, 37-ე, 38-ე და 39-ე მუხლების შესაბამისად დადგენილი დანაშაულის გამოძიება ან სისხლისსამართლებრივი დევნა არ იყოს მთლიანად დამოკიდებული მსხვერპლის მიერ შეტანილ განცხადებაზე ან საჩივარზე, თუ დანაშაული მთლიანად ან ნაწილობრივ მხარის ტერიტორიაზე იყო ჩადენილი და რომ სასამართლო პროცესი გაგრძელდეს მაშინაც კი, თუ მსხვერპლი გამოიტანს განცხადებას ან საჩივარს.

2. მხარეები იღებენ ყველა საჭირო საკანონმდებლო ან სხვა ზომას, რათა, მათი შიდა კანონმდებლობით გათვალისწინებული პირობების შესაბამისად, სამთავრობო და არასამთავრობო ორგანიზაციებსა და ოჯახში ძალადობის საკითხებზე კონსულტანტებს ჰქონდეთ მსხვერპლის დახმარების ან/და მხარდაჭერის

შესაძლებლობა, მათი თხოვნით, იმ საგამოძიებო და სასამართლო პროცესების დროს, რომლებიც ეხება ამ კონვენციის შესაბამისად დადგენილ დანაშაულს.

მუხლი 56. დაცვითი ზომები

1. მხარეები იღებენ ყველა საჭირო საკანონმდებლო ან სხვა ზომას მსხვერპლის უფლებებისა და ინტერესების, მათ შორის, მათი როგორც მოწმეების განსაკუთრებული საჭიროებების დასაცავად საგამოძიებო და სასამართლო პროცესების ყველა სტადიაზე, კერძოდ კი:

ა. მათი, ასევე მათი ოჯახებისა და მოწმეების დაცვის უზრუნველყოფით, დაშინების, შურისძიებისა და განმეორებითი ძალადობისაგან;

ბ. მსხვერპლის ინფორმირების უზრუნველყოფით იმის შესახებ, ისეთ შემთხვევებში მაინც, როდესაც მსხვერპლი და მათი ოჯახები შეიძლება საფრთხეში იყვნენ, რომ დამნაშავე გაქცეულია ციხიდან ან გათავისუფლებულია დროებით ან საბოლოოდ;

გ. მათი ინფორმირებით, შიდა კანონმდებლობით გათვალისწინებული პირობების შესაბამისად, მათი უფლებებისა და მათ ხელთ არსებული მომსახურებების შესახებ, ასევე, მათი საჩივრის შემდგომი ეტაპების, ბრალდებების, გამოძიების ან სასამართლო პროცესის ზოგადი მიმდინარეობისა და ამასთან დაკავშირებით მათი როლის შესახებ, ასევე, მათი საქმის განხილვის შედეგების შესახებ;

დ. მსხვერპლისთვის იმის შესაძლებლობის მიცემით, შიდა კანონმდებლობის პროცესუალური წესების შესაბამისად, რომ მოუსმინონ მათ, წარადგინონ მტკიცებულება და გამოხატონ თავისი შეხედულებები, საჭიროებები და გულისტკივილი, პირდაპირ ან შუამავლის საშუალებით, და რომ ეს ყველაფერი განხილულ იქნეს;

ე. მსხვერპლისთვის შესაფერისი მხარდაჭერის მომსახურების მიწოდებით ისე, რომ მათი უფლებები და ინტერესები სათანადოდ იყოს წარმოდგენილი და გათვალისწინებული;

ვ. იმის უზრუნველყოფით, რომ შეიძლება მიღებულ იქნა ზომები მსხვერპლის პირადი ცხოვრების ხელშეუხებლობისა და რეპუტაციის დასაცავად;

ზ. იმის უზრუნველყოფით, რომ შეძლებისდაგვარად, თავიდან იყოს აცილებული მსხვერპლსა და დამნაშავე პირებს შორის კონტაქტი სასამართლოსა და სამართალდამცავი ორგანოს შენობებში;

თ. მსხვერპლისთვის დამოუკიდებელი და კომპეტენტური თარჯიმნების უზრუნველყოფით, როდესაც მსხვერპლი მონაწილეობს სასამართლო პროცესში ან როდესაც იგი წარადგენს მტკიცებულებას;

ი. მსხვერპლისთვის იმის შესაძლებლობის მიცემით, მათი ქვეყნის შიდა კანონმდებლობით გათვალისწინებული ნორმების შესაბამისად, რომ სასამართლო დარბაზში ჩვენება მისცენ დაუსწრებლად ან, ყოველ შემთხვევაში, სავარაუდო დამნაშავე პირის არყოფნის დროს, კერძოდ, შესაბამისი საკომუნიკაციო ტექნოლოგიების გამოყენებით, სადაც ეს შესაძლებელია.

2. მსხვერპლი ბავშვი ან ოჯახში ძალადობის ან ქალთა მიმართ ძალადობის მოწმე ბავშვი უზრუნველყოფილია, როცა მიზანშეწონილია, სპეციალური დაცვითი ზომებით, ბავშვის საუკეთესო ინტერესების გათვალისწინებით.

მუხლი 57. სამართლებრივი დახმარება

მხარეები მსხვერპლისათვის უზრუნველყოფენ სამართლებრივი დახმარებისა და უფასო იურიდიული დახმარების უფლებას, მათი ქვეყნის შიდა კანონმდებლობით გათვალისწინებული პირობების შესაბამისად.

მუხლი 58. სასარჩელო ხანდაზმულობა

მხარეები იღებენ ყველა საჭირო საკანონმდებლო ან სხვა ზომას იმის უზრუნველსაყოფად, რომ სასარჩელო ხანდაზმულობა, ამ კონვენციის 36-ე, 37-ე, 38-ე და 39-ე მუხლების შესაბამისად დადგენილ დანაშაულთან დაკავშირებით ნებისმიერი სასამართლო პროცესის დასაწყებად, მოქმედებდეს იმ ვადის განმავლობაში, რაც საკმარისი და განსახილველი დანაშაულის სიმძიმის თანაზომიერი იქნება, იმისათვის, რომ შესაძლებელი იყოს სასამართლო საქმის წარმატებით აღძვრა მსხვერპლის სრულწლოვნების ასაკის მიღწევის შემდეგ.

თავი VII. მიგრაცია და თავშესაფარი

მუხლი 59. ბინადრობის სტატუსი

1. მხარეები იღებენ ყველა საჭირო საკანონმდებლო ან სხვა ზომას იმის უზრუნველსაყოფად, რომ მსხვერპლს, რომლის ბინადრობის სტატუსი დამოკიდებულია მეუღლის ან პარტნიორის ბინადრობის სტატუსზე, როგორც ეს აღიარებულია შიდა კანონმდებლობით, ქორწინების ან პარტნიორული ურთიერთობების დარღვევის შემთხვევაში მიენიჭოს, განსაკუთრებით რთული გარემოებების დროს, განცხადების საფუძველზე, დამოუკიდებელი ბინადრობის ნებართვა ქორწინების ან პარტნიორული ურთიერთობების ხანგრძლივობის მიუხედავად. დამოუკიდებელი ბინადრობის ნებართვის მინიჭებისა და ხანგრძლივობის პირობები განისაზღვრება შიდა კანონმდებლობით.

2. მხარეები იღებენ ყველა საჭირო საკანონმდებლო ან სხვა ზომას იმის უზრუნველსაყოფად, რომ მსხვერპლმა შეიძლება მოიპოვოს ქვეყნიდან გაძევებასთან დაკავშირებული იმ სასამართლო პროცესის შეჩერების უფლება, რომელიც დაწყებული იყო ბინადრობის სტატუსის გამო და რომელიც დამოკიდებულია მეუღლის ან პარტნიორის ბინადრობის სტატუსზე, როგორც აღიარებულია შიდა კანონმდებლობით, რათა შესაძლებლობა მიეცეთ მათ, განცხადება შეიტანონ დამოუკიდებელი ბინადრობის ნებართვის ასაღებად.

3. მხარეები მსხვერპლზე გასცემენ განახლებად ბინადრობის ნებართვებს ქვემოთ ჩამოთვლილი ორიდან ერთ-ერთ ან ორივე სიტუაციაში:

ა. როდესაც კომპეტენტური ორგანო თვლის, რომ მათი დარჩენა აუცილებელია პირადი სიტუაციიდან გამომდინარე;

ბ. როდესაც კომპეტენტური ორგანო თვლის, რომ მათი დარჩენა აუცილებელია გამოძიებასა და სისხლის სამართლის პროცესში კომპეტენტურ ორგანოებთან მათი თანამშრომლობის მიზნით.

4. მხარეები იღებენ ყველა საჭირო საკანონმდებლო ან სხვა ზომას იმის უზრუნველსაყოფად, რომ იძულებითი ქორწინების მსხვერპლმა, რომლებიც სხვა ქვეყანაში ჩამოიყვანეს ქორწინების მიზნით და რომლებმაც ამის შედეგად დაკარგეს ბინადრობის სტატუსი ქვეყანაში, სადაც ისინი მუდმივად ცხოვრობენ, შეძლოს ამ სტატუსის აღდგენა.

მუხლი 60. თავშესაფრის მოთხოვნა გენდერული ნიშნის საფუძველზე

1. მხარეები იღებენ ყველა საჭირო საკანონმდებლო ან სხვა ზომას იმის უზრუნველსაყოფად, რომ ქალთა მიმართ ძალადობა გენდერული ნიშნით აღიარებული იყოს, როგორც სამართლებრივი დევნის ფორმა ლტოლვილთა სტატუსის შესახებ 1951 წლის კონვენციის 1A(2) მუხლის მნიშვნელობის ფარგლებში, ასევე, როგორც სერიოზული ზარალის ფორმა, რომელიც მოითხოვს დამატებით/სუბსიდიარულ დაცვას.

2. მხარეები უზრუნველყოფენ, რომ კონვენციის თითოეული საფუძვლის განხილვის დროს მხედველობაში იყოს მიღებული განმარტება, რომელიც ითვალისწინებს გენდერულ ფაქტორს და როდესაც დგინდება, რომ არსებობს სამართლებრივი დევნის საშიშროება ერთი ან რამდენიმე ასეთი საფუძვლის გამო, მოხოვნელებს ენიჭებათ ლტოლვილის სტატუსი შესაბამისი მოქმედი დოკუმენტების შესაბამისად.

3. მხარეები იღებენ ყველა საჭირო საკანონმდებლო ან სხვა ზომას, რათა თავშესაფრის მაძიებელთათვის შემუშავებულ იქნეს მიღების პროცედურები და მხარდაჭერის სამსახურები, გენდერული ფაქტორის გათვალისწინებით, ასევე, გენდერული სახელმძღვანელო პრინციპები და თავშესაფრის მიცემის პროცედურები გენდერული ფაქტორის გათვალისწინებით, მათ შორის, ლტოლვილის სტატუსის განსაზღვრისა და საერთაშორისო დაცვის მოთხოვნის დროს.

მუხლი 61. იძულებით რეპატრიაციაზე უარის თქმა

1. მხარეები იღებენ ყველა საჭირო საკანონმდებლო ან სხვა ზომას იძულებით რეპატრიაციაზე უარის თქმის პრინციპის დასაცავად საერთაშორისო სამართლის საფუძველზე არსებული ვალდებულებების შესაბამისად.

2. მხარეები იღებენ ყველა საჭირო საკანონმდებლო ან სხვა ზომას იმის უზრუნველსაყოფად, რომ ქალთა მიმართ ძალადობის მსხვერპლნი, რომლებიც საჭიროებენ დაცვას, მათი სტატუსის ან საცხოვრებელი ადგილის მიუხედავად, არავითარ შემთხვევაში არ დააბრუნონ არც ერთ ისეთ ქვეყანაში, სადაც მათ სიცოცხლეს საფრთხე დაემუქრებოდა ან სადაც შეიძლება, რომ ისინი გახდნენ წამების ან არაადამიანური ან ღირსების შემლახველი მოპყრობის ან სასჯელის მსხვერპლნი.

თავი VIII. საერთაშორისო თანამშრომლობა

მუხლი 62. ზოგადი პრინციპები

1. მხარეები თანამშრომლობენ ერთმანეთთან ამ კონვენციის დებულებების თანახმად და სამოქალაქო და სისხლის სამართლის საქმეებში თანამშრომლობის სფეროში შესაბამისი საერთაშორისო და რეგიონალური ინსტრუმენტების, ერთიანი ან ორმხრივი კანონმდებლობისა და შიდა კანონმდებლობის საფუძველზე შეთანხმებული ღონისძიებების გამოყენებით, მაქსიმალურად შესაძლებელ ფარგლებში იმ მიზნით, რომ:

ა. აღკვეთონ, ებრძოლონ და სისხლისსამართლებრივად დევნონ ამ კონვენციის მოქმედების სფეროში შემავალი ყველა ფორმის ძალადობა;

ბ. დაიცვან და დახმარება გაუწიონ მსხვერპლს;

გ. ჩაატარონ გამოძიება ან სასამართლო პროცესი ამ კონვენციის შესაბამისად დადგენილ დანაშაულთან დაკავშირებით;

დ. აღასრულონ მხარეთა სასამართლო ორგანოების მიერ გამოტანილი შესაბამისი სამოქალაქო და სისხლის სამართლის განჩინებები, მათ შორის, დამცავი ორდერები.

2. მხარეები იღებენ ყველა საჭირო საკანონმდებლო ან სხვა ზომებს იმის უზრუნველსაყოფად, რომ ამ კონვენციის შესაბამისად დადგენილი ისეთი დანაშაულის მსხვერპლმა, რომელიც ჩადენილია იმ მხარის ტერიტორიაზე, სადაც ის არ ცხოვრობს, შეძლოს საჩივრის შეტანა თავისი საცხოვრებელი სახელმწიფოს კომპეტენტურ ორგანოებში.

3. თუ მხარე, რომელიც ეწევა ორმხრივ სამართლებრივ დახმარებას სისხლის სამართლის საქმეებში, ექსტრადიციასა ან ამ კონვენციის მონაწილე მეორე მხარის მიერ გამოტანილი სამოქალაქო ან სისხლის სამართლის განჩინებების აღსრულებაში, რაც განპირობებულია ხელშეკრულების არსებობით, იღებს თხოვნას ასეთი სამართლებრივი თანამშრომლობის შესახებ იმ მხარისაგან, რომელთანაც მსგავსი ხელშეკრულება არ გაუფორმებია, მას შეუძლია ეს კონვენცია ჩათვალოს, როგორც სამართლებრივი საფუძველი იმისათვის, რომ მან განახორციელოს ორმხრივი სამართლებრივი დახმარება სისხლის სამართლის საქმეებში, ექსტრადიციასა ან ამ კონვენციის შესაბამისად დადგენილ დანაშაულთან დაკავშირებით მეორე მხარის მიერ გამოტანილი სამოქალაქო ან სისხლის სამართლის განჩინებების აღსრულებაში.

4. მხარეები ისწრაფვიან, რომ, როცა ეს მიზანშეწონილი იქნება, ქალთა მიმართ ძალადობისა და ოჯახში ძალადობის პრევენცია და აღკვეთა შეტანილი იყოს მესამე სახელმწიფოების განვითარებისთვის გათვალისწინებულ დახმარების პროგრამებში, მათ შორის, მესამე სახელმწიფოებთან ორმხრივი და მრავალმხრივი შეთანხმებების გაფორმებით, მე-18 მუხლის მე-5 პუნქტის შესაბამისად, მსხვერპლის დაცვის ხელშეწყობის მიზნით.

მუხლი 63. რისკის ქვეშ მყოფ პირებთან დაკავშირებული ზომები

როცა მხარეს, მის ხელთ არსებული ინფორმაციის საფუძველზე, გააჩნია დასაბუთებული ვარაუდი, რომ პირი იმყოფება მის მიმართ ამ კონვენციის 36-ე, 37-ე, 38-ე და 39-ე მუხლებში მითითებული ძალადობის აქტების ჩადენის უშუალო რისკის ქვეშ მეორე მხარის ტერიტორიაზე, სასურველია, რომ იმ მხარემ, რომელსაც ეს

ინფორმაცია გააჩნია, დაუყოვნებლივ გადასცეს იგი მეორე მხარეს სათანადო დაცვითი ზომების მიღების უზრუნველყოფის მიზნით. აუცილებლობის შემთხვევაში, ეს ინფორმაცია მოიცავს დეტალურ მონაცემებს რისკის ქვეშ მყოფ პირთან დაკავშირებით არსებული დაცვითი დებულებების შესახებ.

მუხლი 64. ინფორმაცია

1. თხოვნის მიმღები მხარე სასწრაფოდ აწოდებს ინფორმაციას თხოვნის გამგზავნ მხარეს ამ თავის საფუძველზე განხორციელებული ქმედების საბოლოო შედეგის შესახებ. თხოვნის მიმღები მხარე ასევე სასწრაფოდ აწოდებს ინფორმაციას თხოვნის გამგზავნ მხარეს იმ ნებისმიერი გარემოების შესახებ, რომელიც შეუძლებელს ხდის სასურველი ქმედების განხორციელებას ან სავარაუდოდ, საგრძნობლად დააყოვნებს მას.

2. მხარეს შეუძლია, თავისი შიდა კანონმდებლობის ფარგლებში და წინასწარი თხოვნის გარეშე, მეორე მხარეს გაუგზავნოს საკუთარი გამოძიების ფარგლებში მოპოვებული ინფორმაცია, როცა იგი თვლის, რომ ასეთი ინფორმაციის გამჟღავნება შეიძლება დაეხმაროს მიმღებ მხარეს ამ კონვენციის შესაბამისად დადგენილი სისხლის სამართლის დანაშაულის პრევენციაში ან ასეთ სისხლის სამართლის დანაშაულთან დაკავშირებული გამოძიებებისა ან სასამართლო პროცესების დაწყებას ან განხორციელებაში, ან რომ ამან შეიძლება გამოიწვიოს ამ მხარის მიერ თანამშრომლობის შემოთავაზება მოცემული თავის შესაბამისად.

3. მხარე, რომელიც იღებს ნებისმიერ ინფორმაციას მე-2 პუნქტის თანახმად, ასეთ ინფორმაციას გადასცემს თავის კომპეტენტურ ორგანოებს საქმის აღძვრის მიზნით, თუ ეს მიზანშეწონილად ჩაითვლება, ან იმისათვის, რომ ეს ინფორმაცია მხედველობაში იქნეს მიღებული შესაბამის სამოქალაქო და სისხლის სამართლის პროცესებზე.

მუხლი 65. მონაცემთა დაცვა

პირადი მონაცემები ინახება და გამოიყენება მხარეების მიერ „პირადი მონაცემების ავტომატიზებული დამუშავების დროს ფიზიკური პირების დაცვის შესახებ კონვენციით“ ნაკისრი ვალდებულებების შესაბამისად (ETS. 108).

თავი IX. მონიტორინგის მექანიზმი

მუხლი 66. ქალთა მიმართ ძალადობისა და ოჯახში ძალადობის წინააღმდეგ მიმართულ ქმედებებზე მომუშავე ექსპერტთა ჯგუფი

1. ქალთა მიმართ ძალადობისა და ოჯახში ძალადობის წინააღმდეგ მიმართულ ქმედებებზე მომუშავე ექსპერტთა ჯგუფი (შემდგომში „გრევიო“) ახორციელებს მხარეების მიერ ამ კონვენციის შესრულების მონიტორინგს.

2. „გრევიო“ შედგება მინიმუმ 10 და მაქსიმუმ 15 წევრისაგან, გენდერული და გეოგრაფიული ბალანსის და მრავალდისციპლინური გამოცდილების გათვალისწინებით. „გრევიოს“ წევრებს 4 წლის ვადით, რომელიც ერთხელ

განახლდება, ირჩევს მხარეთა კომიტეტი მხარეების მიერ წარდგენილი კანდიდატებიდან, რომლებიც შეირჩევიან მხარეების მოქალაქეებიდან.

3. ათი წევრის პირველადი არჩევნები ტარდება ამ კონვენციის ძალაში შესვლიდან ერთი წლის განმავლობაში. 5 დამატებითი წევრის არჩევნები ტარდება 25-ე რატიფიკაციის ან კონვენციასთან მიერთების შემდეგ.

4. „გრევიოს“ წევრების არჩევა ეფუძნება შემდეგ პრინციპებს:

ა. მათი შერჩევა ხდება გამჭვირვალე პროცედურის შესაბამისად მაღალი მორალური თვისებების მქონე პიროვნებებიდან, რომლებიც ცნობილი არიან თავისი აღიარებული კომპეტენციით ისეთ სფეროებში, როგორცაა ადამიანის უფლებები, გენდერული თანასწორობა, ქალთა მიმართ ძალადობა და ოჯახში ძალადობა, მსხვერპლის დახმარება და დაცვა, ან რომლებმაც გამოავლინეს პროფესიონალური გამოცდილება ამ კონვენციის მოქმედების ფარგლებში შემავალ სფეროებში;

ბ. „გრევიოს“ არცერთი ორი წევრი არ შეიძლება იყოს ერთი და იგივე სახელმწიფოს მოქალაქე;

გ. ისინი უნდა წარმოადგენდნენ ძირითად სამართლებრივ სისტემებს;

დ. ისინი უნდა წარმოადგენდნენ შესაბამის მონაწილეებს და უწყებებს ქალთა მიმართ ძალადობისა და ოჯახში ძალადობის სფეროში;

ე. ისინი ჯგუფის მუშაობაში მონაწილეობას იღებენ საკუთარი თანამდებობების რანგში და თავისი ფუნქციების განხორციელებისას არიან დამოუკიდებელი და მიუკერძოებელი, და შეუძლიათ თავისი მოვალეობების ეფექტურად შესრულება.

5. „გრევიოს“ წევრების არჩევის პროცედურას განსაზღვრავს ევროპის საბჭოს მინისტრთა კომიტეტი მხარეებთან კონსულტაციისა და მათი ერთსულოვანი თანხმობის მიღების შემდეგ, ამ კონვენციის ძალაში შესვლიდან ექვსი თვის განმავლობაში.

6. „გრევიო“ ამტკიცებს საკუთარი საქმიანობის წესებს.

7. „გრევიოს“ წევრები და დელეგაციების სხვა წევრები, რომლებიც ვიზიტებს ახორციელებენ ქვეყნებში, როგორც გათვალისწინებულია 68-ე მუხლის მე-9 და მე-14 პუნქტებში, სარგებლობენ ამ კონვენციის დანართში დადგენილი პრივილეგიებით და იმუნიტეტებით.

მუხლი 67. მხარეთა კომიტეტი

1. მხარეთა კომიტეტის შემადგენლობაში არიან კონვენციის მონაწილე მხარეთა წარმომადგენლები.

2. მხარეთა კომიტეტს იწვევს ევროპის საბჭოს გენერალური მდივანი. მისი პირველი სხდომა იმართება ამ კონვენციის ძალაში შესვლიდან ერთი წლის განმავლობაში „გრევიოს“ წევრების არჩევის მიზნით. კომიტეტი მომდევნო სხდომებს ატარებს, როცა ამას მოითხოვს მხარეთა ერთი მესამედი, მხარეთა კომიტეტის პრეზიდენტი ან გენერალური მდივანი.

3. მხარეთა კომიტეტი ამტკიცებს საკუთარი საქმიანობის წესებს.

მუხლი 68. პროცედურა

1. მხარეები ევროპის საბჭოს გენერალურ მდივანს წარუდგენენ, „გრევიოს“ მიერ მომზადებული კითხვარის საფუძველზე, ანგარიშს იმ საკანონმდებლო და სხვა ზომების შესახებ, რომლებიც უზრუნველყოფენ ამ კონვენციის დებულებების ამოქმედებას, „გრევიოს“ მიერ განსახილველად.
2. „გრევიო“ პირველი პუნქტის შესაბამისად წარდგენილ ანგარიშს განიხილავს შესაბამისი მხარის წარმომადგენლებთან ერთად.
3. შეფასების შემდგომი პროცედურები დაყოფილია ეტაპებად, რომელთა ხანგრძლივობას განსაზღვრავს „გრევიო“. ყოველი ეტაპის დასაწყისში „გრევიო“ არჩევს კონკრეტულ დებულებებს, რომელთა საფუძველზეც უნდა ჩატარდეს შეფასების პროცედურა და აგზავნის კითხვარს.
4. „გრევიო“ განსაზღვრავს შესაბამის საშუალებებს მონიტორინგის ამ პროცედურის ჩასატარებლად. კერძოდ, შეფასების ყოველი ეტაპისთვის მას შეუძლია დაამტკიცოს კითხვარი, რომელიც გახდება მხარეთა მიერ კონვენციის განხორციელების შეფასების პროცედურის საფუძველი. ეს კითხვარი ეგზავნება ყველა მხარეს. მხარეები პასუხობენ ამ კითხვარს, ასევე, ინფორმაციის თაობაზე „გრევიოს“ მხრიდან შემოსულ ნებისმიერ მოთხოვნას.
5. „გრევიომ“ ამ კონვენციის განხორციელებასთან დაკავშირებული ინფორმაცია შეიძლება მიიღოს არასამთავრობო ორგანიზაციებიდან და სამოქალაქო საზოგადოებიდან, ასევე ადამიანთა უფლებათა დამცველი ეროვნული ორგანოებიდან.
6. „გრევიო“ ყურადღებით განიხილავს სხვა რეგიონალური და საერთაშორისო ინსტრუმენტებიდან და ორგანოებიდან მიღებულ ამ კონვენციის მოქმედების სფეროებთან დაკავშირებულ არსებულ ინფორმაციას.
7. შეფასების ყოველი ეტაპისთვის კითხვარის დამტკიცების დროს, „გრევიო“ ყურადღებით განიხილავს მხარეებში მონაცემთა შეგროვებისა და კვლევის არსებულ პროცესებს, როგორც აღნიშნულია ამ კონვენციის მე-11 მუხლში.
8. „გრევიომ“ ამ კონვენციის განხორციელების შესახებ ინფორმაცია შეიძლება მიიღოს ევროპის საბჭოს ადამიანის უფლებათა კომისრიდან, საპარლამენტო ასამბლეიდან და ევროპის საბჭოს შესაბამისი სპეციალიზებული ორგანოებიდან, ასევე, სხვა საერთაშორისო ინსტრუმენტების საფუძველზე შექმნილი ორგანოებიდან. ამ ორგანოებში წარდგენილი საჩივრები და მათი განხილვის შედეგები მიეწოდება „გრევიოს“.
9. „გრევიოს“ შეუძლია სუბსიდიარულ საფუძველზე ორგანიზება გაუკეთოს, ეროვნულ ორგანოებთან თანამშრომლობით და დამოუკიდებელი ეროვნული ექსპერტების მხარდაჭერით, ქვეყნებში ვიზიტებს, თუ მოპოვებული ინფორმაცია არასაკმარისია ან მე-14 პუნქტით გათვალისწინებულ შემთხვევებში. ამ ვიზიტებისას „გრევიოს“ შეიძლება დახმარება გაუწიონ კონკრეტული დარგების სპეციალისტებმა.
10. „გრევიო“ ამზადებს ანგარიშის პროექტს, რომელიც მოიცავს იმ დებულებების შესრულების ანალიზს, რომლებსაც ეფუძნება შეფასება, ასევე, მის მოსაზრებებს და წინადადებებს იმის თაობაზე, თუ რა გზით შეუძლია შესაბამის მხარეს გამოვლენილი პრობლემების მოგვარება. ანგარიშის პროექტი კომენტარებისთვის ეგზავნება იმ

მხარეს, რომელსაც უტარდება შეფასება. ამ კომენტარებს „გრევიო“ ითვალისწინებს თავისი ანგარიშის მომზადების დროს.

11. ყველა მიღებული ინფორმაციისა და მხარეთა კომენტარების საფუძველზე, „გრევიო“ ამზადებს თავის ანგარიშს და დასკვნებს იმის თაობაზე, თუ რა ზომები მიიღო შესაბამისმა მხარემ ამ კონვენციის დებულებების შესასრულებლად. ეს ანგარიში და დასკვნები ეგზავნება შესაბამის მხარეს და მხარეთა კომიტეტს. „გრევიოს“ ანგარიში და დასკვნები, შესაბამისი მხარის საბოლოო კომენტარებთან ერთად, ქვეყნდება მათი დამტკიცებისთანავე.

12. 1-8 პუნქტებში განხილული პროცედურის დარღვევის გარეშე, მხარეთა კომიტეტმა შეიძლება მიიღოს, „გრევიოს“ ანგარიშისა და დასკვნების საფუძველზე, ამ მხარისათვის გამიზნული რეკომენდაციები ა) იმ ზომებთან დაკავშირებით, რომლებიც მიღებული უნდა იქნეს „გრევიოს“ დასკვნების განსახორციელებლად, აუცილებლობის შემთხვევაში, მათი განხორციელების შესახებ ინფორმაციის მიწოდების თარიღის დასადგენად, და ბ) რომელთა მიზანია ამ მხარესთან თანამშრომლობის ხელშეწყობა ამ კონვენციის სათანადო განხორციელებისთვის.

13. თუ „გრევიო“ იღებს სარწმუნო ინფორმაციას, რომელიც მიანიშნებს ისეთ სიტუაციაზე, როდესაც პრობლემები დაუყოვნებელ ყურადღებას მოითხოვს კონვენციის სერიოზული დარღვევის ფაქტების პრევენციისა ან მათი მასშტაბების ან რაოდენობის შეზღუდვის მიზნით, მაშინ მან შეიძლება მოითხოვოს, რომ სასწრაფოდ წარუდგინონ სპეციალური ანგარიში, რომელიც ეხება ქალთა მიმართ ძალადობის სერიოზული, მასობრივი ან განმეორებადი შემთხვევების პრევენციის მიზნით მიღებულ ზომებს.

14. ითვალისწინებს რა შესაბამისი მხარის მიერ წარდგენილ ინფორმაციას, ასევე მის ხელთ არსებულ ნებისმიერ სხვა სარწმუნო ინფორმაციას, „გრევიოს“ შეუძლია დანიშნოს თავისი ერთი ან მეტი წევრი გამოკვლევის ჩასატარებლად და „გრევიოსთვის“ სასწრაფო ანგარიშის წარსადგენად. მოთხოვნის შემთხვევაში და კონკრეტული მხარის თანხმობით, გამოკვლევა შეიძლება მოიცავდეს მის ტერიტორიაზე ვიზიტს.

15. მე-14 პუნქტში აღნიშნული გამოკვლევის შედეგად მიღებული მონაცემების შესწავლის შემდეგ, „გრევიო“ ამ მონაცემებს გადასცემს შესაბამის მხარეს და, როცა მიზანშეწონილია, მხარეთა კომიტეტსა და ევროპის საბჭოს მინისტრთა კომიტეტს ნებისმიერ კომენტართან და რეკომენდაციასთან ერთად.

მუხლი 69. ზოგადი რეკომენდაციები

„გრევიოს“ შეუძლია მიიღოს, როცა მიზანშეწონილია, ზოგადი რეკომენდაციები ამ კონვენციის განხორციელებასთან დაკავშირებით.

მუხლი 70. პარლამენტის მონაწილეობა მონიტორინგის პროცესში

1. ეროვნულ პარლამენტებს სთხოვენ, რომ მონაწილეობა მიიღონ ამ კონვენციის განხორციელების მიზნით მიღებული ზომების მონიტორინგის პროცესში.

2. მხარეები „გრევიოს“ ანგარიშებს წარუდგენენ თავიანთ ეროვნულ პარლამენტებს.

3. ევროსაბჭოს საპარლამენტო ასამბლეას სთხოვენ, რომ რეგულარულად შეაფასოს ამ კონვენციის განხორციელების შედეგები.

თავი X. სხვა საერთაშორისო ინსტრუმენტებთან ურთიერთობა

მუხლი 71. სხვა საერთაშორისო ინსტრუმენტებთან ურთიერთობა

1. წინამდებარე კონვენცია ზიანს არ აყენებს იმ სხვა საერთაშორისო ინსტრუმენტებიდან გამომდინარე ვალდებულებებს, რომელთა მონაწილენიც არიან ან გახდებიან ამ კონვენციის მონაწილე მხარეები და რომლებიც შეიცავენ დებულებებს ამ კონვენციით რეგულირებადი საკითხების შესახებ.
2. ამ კონვენციის მონაწილე მხარეებს შეუძლიათ ერთმანეთთან დადონ ორმხრივი ან მრავალმხრივი ხელშეკრულებები ამ კონვენციაში განხილულ საკითხებთან დაკავშირებით, მისი დებულებების შევსების ან განმტკიცების ან მასში ჩადებული პრინციპების დაცვის ხელშეწყობის მიზნით.

თავი XI. კონვენციაში ცვლილებების შეტანა

მუხლი 72. ცვლილებები

1. რომელიმე მხარის ნებისმიერი წინადადება ამ კონვენციაში ცვლილების შეტანის თაობაზე ეცნობება ევროპის საბჭოს გენერალურ მდივანს და მის მიერ ეგზავნება ევროპის საბჭოს წევრ სახელმწიფოებს, ნებისმიერ ხელმომწერ ქვეყანას, ნებისმიერ მხარეს, ევროპის კავშირს, 75-ე მუხლის დებულებების თანახმად, ამ კონვენციაზე ხელის მოსაწერად მოწვეულ ნებისმიერ სახელმწიფოს და იმ ნებისმიერ სახელმწიფოს, რომელსაც შესთავაზეს ამ კონვენციასთან შეერთება 76-ე მუხლის დებულებების შესაბამისად.
2. ევროპის საბჭოს მინისტრთა კომიტეტი იხილავს შემოთავაზებულ ცვლილებას და, კონვენციის მონაწილე იმ მხარეებთან კონსულტაციის შემდეგ, რომლებიც არ არიან ევროპის საბჭოს წევრები, შეუძლია მიიღოს ეს ცვლილება უმრავლესობით, რომელიც გათვალისწინებულია ევროპის საბჭოს წესდების მე-20 მუხლის „დ“ პუნქტში.
3. მინისტრთა კომიტეტის მიერ მე-2 პუნქტის თანახმად მოწონებული ნებისმიერი ცვლილების ტექსტი იგზავნება მხარეებთან მისაღებად.
4. მე-2 პუნქტის შესაბამისად მიღებული ნებისმიერი ცვლილება ძალაში შედის ყველა მხარის მიერ გენერალური მდივნისათვის თანხმობის გამოხატვის შემდეგ ერთთვიანი ვადის ამოწურვიდან მომდევნო თვის პირველ დღეს.

თავი XII. დასკვნითი დებულებანი

მუხლი 73. კონვენციის შედეგები

ამ კონვენციის დებულებები ზიანს არ აყენებს ქვეყნის შიდა კანონმდებლობისა და იმ სავალდებულო საერთაშორისო ინსტრუმენტების დებულებებს, რომლებიც უკვე ძალაშია ან შეიძლება შევიდეს ძალაში, რომელთა საფუძველზეც პირებს, ქალთა

მიმართ ძალადობისა და ოჯახში ძალადობის პრევენციისა და აღკვეთის დროს, ენიჭებათ ან შეიძლება მიენიჭოთ უფრო ხელსაყრელი უფლებები.

მუხლი 74. დავების მოგვარება

1. ნებისმიერი ისეთი დავის მონაწილე მხარეები, რომელიც შეიძლება წარმოიშვას ამ კონვენციის დებულებების გამოყენებას ან განმარტებასთან დაკავშირებით, მის მოგვარებას პირველ რიგში ეცდებიან მოლაპარაკების, მორიგების, არბიტრაჟის ან მათი ურთიერთშეთანხმების საფუძველზე მიღებული მშვიდობიანი მოგვარების სხვა ნებისმიერი მეთოდის გამოყენებით.
2. ევროპის საბჭოს მინისტრთა კომიტეტს შეუძლია შეიმუშაოს დავების მოგვარების პროცედურები დავის მონაწილე მხარეებისთვის, თუ ისინი თანახმა იქნებიან.

მუხლი 75. ხელმოწერა და ძალაში შესვლა

1. ეს კონვენცია ღიაა ხელმოსაწერად ევროპის საბჭოს წევრი სახელმწიფოებისთვის, არა-წევრი სახელმწიფოებისთვის, რომლებიც მონაწილეობდნენ მის შემუშავებაში და ევროპის კავშირისთვის.
2. ეს კონვენცია ექვემდებარება რატიფიკაციას, მიღებას ან დამტკიცებას. რატიფიკაციის, მიღების ან დამტკიცების სიგელების დეპონირება ხდება ევროპის საბჭოს გენერალურ მდივანთან.
3. ეს კონვენცია ძალაში შედის მის სავალდებულოდ აღიარებაზე კონვენციის 10 ხელმომწერი მხარის მიერ, მინიმუმ 8 ევროპის საბჭოს წევრი სახელმწიფოს ჩათვლით, მე-2 პუნქტის დებულებების შესაბამისად თანხმობის გამოხატვის თარიღიდან სამთვიანი ვადის ამოწურვიდან მომდევნო თვის პირველ დღეს.
4. პირველ პუნქტში აღნიშნული იმ ნებისმიერი სახელმწიფოს ან ევროპის კავშირის მიმართ, რომელიც შემდგომში გამოხატავს ამ კონვენციის სავალდებულოდ აღიარებაზე თავის თანხმობას, კონვენცია ძალაში შედის მის მიერ რატიფიკაციის, მიღების ან დამტკიცების სიგელების დეპონირების თარიღიდან სამთვიანი ვადის ამოწურვიდან მომდევნო თვის პირველ დღეს.

მუხლი 76. კონვენციასთან შეერთება

1. ამ კონვენციის ძალაში შესვლის შემდეგ, ევროპის საბჭოს მინისტრთა კომიტეტს შეუძლია, ამ კონვენციის მხარეებთან კონსულტაციისა და მათი ერთსულოვანი თანხმობის მიღების შემდეგ, მოიწვიოს ევროპის საბჭოს ნებისმიერი არაწევრი სახელმწიფო, რომელიც არ მონაწილეობდა ამ კონვენციის შემუშავებაში, რათა ის მიუერთდეს ამ კონვენციას ევროპის საბჭოს წესდების მე-20 მუხლის „დ“ პუნქტით გათვალისწინებული უმრავლესობით მიღებული გადაწყვეტილებისა და მხარეთა იმ წარმომადგენლების ერთსულოვანი ხმის მიცემის საფუძველზე, რომლებსაც უფლება აქვთ მონაწილეობა მიიღონ მინისტრთა კომიტეტის მუშაობაში.
2. მიერთების მსურველი ნებისმიერი სახელმწიფოს მიმართ, ეს კონვენცია ძალაში შედის მიერთების დოკუმენტის ევროპის საბჭოს გენერალურ მდივანთან

დეკონირების თარიღიდან სამთვიანი ვადის ამოწურვიდან მომდევნო თვის პირველ დღეს.

მუხლი 77. ტერიტორიული გამოყენება

1. ნებისმიერ სახელმწიფოს ან ევროპის კავშირს შეუძლია, კონვენციის ხელმოწერის ან მისი რატიფიკაციის, მიღების, დამტკიცების ან მიერთების დოკუმენტების დეკონირების დროს, დააზუსტოს ის ტერიტორია ან ტერიტორიები, რომლებზეც გავრცელდება ამ კონვენციის მოქმედება.

2. ნებისმიერ მხარეს შეუძლია, ნებისმიერ დროს მოგვიანებით, ევროპის საბჭოს გენერალური მდივნის სახელზე წარდგენილი განცხადებით, განავრცოს ამ კონვენციის მოქმედების სფერო ნებისმიერ სხვა ტერიტორიაზე, რომელიც დაზუსტებულია განცხადებაში და რომლის საერთაშორისო ურთიერთობებზეც ის არის პასუხისმგებელი ან რომლის სახელითაც ის არის უფლებამოსილი, რომ იკისროს ვალდებულებები. ასეთი ტერიტორიის მიმართ, ეს კონვენცია ძალაში შედის გენერალური მდივნის მიერ ასეთი განცხადების მიღების თარიღიდან სამთვიანი ვადის ამოწურვიდან მომდევნო თვის პირველ დღეს.

3. წინა ორი პუნქტის საფუძველზე გაკეთებული ნებისმიერი განცხადება, ასეთ განცხადებაში დაზუსტებული ნებისმიერი ტერიტორიის მიმართ, შეიძლება უკან იქნეს გამოტანილი ევროპის საბჭოს გენერალური მდივნის სახელზე წარდგენილი შეტყობინებით. განცხადების უკან გამოტანა ძალაში შედის გენერალური მდივნის მიერ ასეთი შეტყობინების მიღების თარიღიდან სამთვიანი ვადის ამოწურვიდან მომდევნო თვის პირველ დღეს.

მუხლი 78. დათქმები

1. დაუშვებელია ამ კონვენციის ნებისმიერი დებულების მიმართ რაიმე დათქმის გაკეთება, მე-2 და მე-3 პუნქტებში გათვალისწინებული გამონაკლისების გარდა.

2. ნებისმიერ სახელმწიფოს ან ევროპის კავშირს შეუძლია, კონვენციის ხელმოწერის ან მისი რატიფიკაციის, მიღების, დამტკიცების ან მიერთების დოკუმენტების დეკონირების დროს, ევროპის საბჭოს გენერალური მდივნის სახელზე წარდგენილი განცხადებით გააცხადოს, რომ იგი იტოვებს უფლებას, არ გამოიყენოს, ან გამოიყენოს მხოლოდ კონკრეტულ შემთხვევებში ან პირობებში, ის დებულებები, რომლებიც ჩამოყალიბებულია:

- 30-ე მუხლის მე-2 პუნქტში;

- 44-ე მუხლის პირველი პუნქტის „ე“ ქვეპუნქტში, მე-3 და მე-4 პუნქტებში;

- 55-ე მუხლის პირველ პუნქტში 35-ე მუხლთან მიმართებაში, რომელიც ეხება ნაკლებად მძიმე დანაშაულს;

- 58-ე მუხლში 37-ე, 38-ე და 39-ე მუხლებთან მიმართებაში;

- 59-ე მუხლში.

3. ნებისმიერ სახელმწიფოს ან ევროპის კავშირს შეუძლია, კონვენციის ხელმოწერის ან მისი რატიფიკაციის, მიღების, დამტკიცების ან მიერთების დოკუმენტების დეკონირების დროს, ევროპის საბჭოს გენერალური მდივნის სახელზე წარდგენილი

განცხადებით, გააცხადოს, რომ იგი იტოვებს უფლებას, გაითვალისწინოს არასისხლისსამართლებრივი სანქციები, სისხლისსამართლებრივი სანქციების ნაცვლად, 33-ე და 34-ე მუხლებში მითითებულ ქცევებთან დაკავშირებით.

4. ნებისმიერ მხარეს შეუძლია მთლიანად ან ნაწილობრივ გააუქმოს დათქმა ევროპის საბჭოს გენერალური მდივნის სახელზე წარდგენილი განცხადებით. განცხადება ძალაში შედის გენერალური მდივნის მიერ მისი მიღების თარიღიდან.

მუხლი 79. დათქმების მოქმედების ვადა და მათი გადახედვა

1. 78-ე მუხლის მე-2 და მე-3 პუნქტებში მითითებული დათქმები მოქმედებს ამ კონვენციის ძალაში შესვლის დღიდან 5 წლის განმავლობაში შესაბამის მხარესთან მიმართებაში. ამასთან, ასეთი დათქმები შეიძლება განახლდეს იმავე ხანგრძლივობის პერიოდებით.

2. დათქმის მოქმედების ვადის ამოწურვამდე 18 თვით ადრე, ევროპის საბჭოს გენერალური სამდივნო შესაბამის მხარეს ატყობინებს ამ ვადის ამოწურვის შესახებ. ვადის ამოწურვამდე არაუგვიანეს სამი თვისა, მხარე ატყობინებს გენერალურ მდივანს, რომ იგი ძალაში ტოვებს თავის დათქმას, ცვლილება შეაქვს მასში ან აუქმებს მას. შესაბამისი მხარისაგან ასეთი შეტყობინების არარსებობის შემთხვევაში გენერალური სამდივნო ატყობინებს ამ მხარეს, რომ მისი დათქმა ექვსი თვის ვადით ავტომატურად გაგრძელებულად ითვლება. თუ შესაბამისი მხარე ვერ შეატყობინებს თავისი სურვილის შესახებ, ძალაში დატოვოს ან ცვლილება შეიტანოს დათქმაში ამ ვადის გასვლამდე, დათქმა წყვეტს თავის მოქმედებას.

3. თუ მხარე აკეთებს დათქმას 78-ე მუხლის მე-2 და მე-3 პუნქტების შესაბამისად, იგი „გრევიოს“ უგზავნის, დათქმის განახლებამდე ან მოთხოვნით, ახსნა-განმარტებას დათქმის ძალაში დატოვების დასაბუთების თაობაზე.

მუხლი 80. დენონსირება

1. ნებისმიერ მხარეს, ნებისმიერ დროს, უფლება აქვს მოახდინოს ამ კონვენციის დენონსირება ევროპის საბჭოს გენერალური მდივნის სახელზე წარდგენილი შეტყობინებით.

2. ასეთი დენონსირება ძალაში შედის გენერალური მდივნის მიერ ასეთი შეტყობინების მიღების თარიღიდან სამთვიანი ვადის ამოწურვიდან მომდევნო თვის პირველ დღეს.

მუხლი 81. შეტყობინება

ევროპის საბჭოს გენერალური მდივანი ევროპის საბჭოს წევრ სახელმწიფოებს, არაწევრ სახელმწიფოებს, რომლებიც მონაწილეობდნენ მის შემუშავებაში, ნებისმიერ ხელმომწერ ქვეყანას, ნებისმიერ მხარეს, ევროპის კავშირს და ამ კონვენციასთან მიერთების მიზნით მოწვეულ ნებისმიერ სახელმწიფოს აცნობებს:

ა. ყოველი ხელმოწერის;

ბ. რატიფიკაციის, მიღების, დამტკიცების ან შეერთების ყოველი დოკუმენტის დეპონირების;

- გ. 75-ე და 76-ე მუხლების შესაბამისად ამ კონვენციის ძალაში შესვლის ყოველი თარიღის;
- დ. 72-ე მუხლის შესაბამისად მიღებული ყოველი ცვლილების და ამ ცვლილების ძალაში შესვლის თარიღის;
- ე. 78-ე მუხლის შესაბამისად გაკეთებული და გაუქმებული ყოველი დათქმის;
- ვ. მე-80 მუხლის დებულებების შესაბამისად კონვენციის ყოველი დენონსირების;
- ზ. ამ კონვენციასთან დაკავშირებული ნებისმიერი სხვა აქტის, შეტყობინებისა თუ მიმოწერის, შესახებ.

ამის დასტურად, სათანადო უფლებამოსილებით აღჭურვილმა ქვემოთ ხელმომწერებმა ხელი მოაწერეს წინამდებარე კონვენციას.

შესრულებულია სტამბოლში, 2011 წლის 11 მაისს, ინგლისურ და ფრანგულ ენებზე, თანაბრად ავთენტურ ტექსტებად, ერთადერთ ცალად, რომელიც დეპონირებული იქნება ევროპის საბჭოს არქივში. დამოწმებულ ასლებს ევროპის საბჭოს გენერალური მდივანი უგზავნის ევროპის საბჭოს თითოეულ წევრ სახელმწიფოს, არაწევრ სახელმწიფოებს, რომლებიც მონაწილეობდნენ ამ კონვენციის შემუშავებაში, ევროპის კავშირს და ამ კონვენციასთან მიერთების მიზნით მოწვეულ ნებისმიერ ქვეყანას.

დანართი – პრივილეგიები და იმუნიტეტები (მუხლი 66)

1. მოცემული დანართი ეხება კონვენციის 66-ე მუხლში ნახსენებ „გრევიოს“ წევრებს, ასევე, ქვეყანაში ვიზიტად მყოფი დელეგაციების სხვა წევრებს. ამ დანართის მიზნისთვის, ტერმინი „ქვეყანაში ვიზიტად მყოფი დელეგაციების სხვა წევრები“ მოიცავს ამ კონვენციის 68-ე მუხლის მე-9 პუნქტში ნახსენებ დამოუკიდებელ ეროვნულ ექსპერტებს და სპეციალისტებს, ევროპის საბჭოს თანამშრომლებს და ევროპის საბჭოს მიერ დაქირავებულ თარჯიმნებს, რომლებიც თან ახლავან „გრევიოს“ ქვეყნებში ვიზიტების დროს.
2. „გრევიოს“ წევრები და ქვეყანაში ვიზიტად მყოფი დელეგაციების სხვა წევრები, ქვეყნებში ვიზიტების მომზადებასა და განხორციელებასთან დაკავშირებული მათი ფუნქციების შესრულებისას, ასევე, შემდგომ ნაბიჯებთან დაკავშირებით, და ამ ფუნქციებიდან გამომდინარე ახორციელებენ ვიზიტებს, გააჩნიათ შემდეგი პრივილეგიები და იმუნიტეტები:
 - ა. იმუნიტეტი პირადი დაპატიმრების ან დაკავების და მათ პირად ბარგზე ყადაღის დადებისაგან, ასევე, იმუნიტეტი წარმოთქმული და დაწერილი სიტყვების და მათი უფლებამოსილების განხორციელებისას შესრულებული ყველა ქმედების გამო მათ წინააღმდეგ ყველა სახის სამართალწარმოებისაგან;
 - ბ. ნებისმიერი შეზღუდვისაგან გათავისუფლება გადაადგილების თავისუფლებასთან დაკავშირებით მათი საცხოვრებელი ქვეყნიდან გასვლისას და დაბრუნებისას და იმ ქვეყანაში შესვლისას და გასვლისას, სადაც ისინი ახორციელებენ თავის ფუნქციებს,

ასევე უცხოელთა რეგისტრაციისაგან იმ ქვეყანაში, რომელსაც ისინი სტუმრობენ ან რომლის გავლითაც მგზავრობენ თავისი ფუნქციების განხორციელების დროს.

3. თავისი ფუნქციების შესრულებისას განხორციელებული მოგზაურობების პერიოდში, „გრევიოს“ წევრები და ქვეყანაში ვიზიტად მყოფი დელეგაციების სხვა წევრები, საბაჟო და სავალუტო კონტროლის სფეროში, სარგებლობენ იმავე შეღავათებით, რომლებითაც სარგებლობენ უცხო ქვეყნების მთავრობების წარმომადგენლები თავისი ოფიციალური მოვალეობების დროებით შესრულების დროს.

4. ამ კონვენციის განხორციელების შეფასებასთან დაკავშირებული დოკუმენტები, რომლებიც გადააქვთ „გრევიოს“ წევრებსა და ქვეყანაში ვიზიტად მყოფი დელეგაციების სხვა წევრებს, ხელშეუხებელია იმდენად, რამდენადაც ისინი ეხება „გრევიოს“ საქმიანობას. დაუშვებელია „გრევიოს“ ოფიციალური კორესპონდენციისა ან „გრევიოს“ წევრებისა და ქვეყანაში ვიზიტად მყოფი დელეგაციების სხვა წევრების ოფიციალური მიმღწერის შეჩერება ან ცენზურა.

5. იმისათვის, რომ „გრევიოს“ წევრებისა და ქვეყანაში სტუმრად მყოფი დელეგაციების სხვა წევრებისთვის უზრუნველყოფილი იყოს აზრის გამოხატვის სრული თავისუფლება და სრული დამოუკიდებლობა მათ მიერ მოვალეობების შესრულების დროს, წარმოთქმული და დაწერილი სიტყვების და მათი მოვალეობების განხორციელებისას შესრულებული ყველა ქმედების გამო მათ წინააღმდეგ სამართალწარმოებისაგან იმუნიტეტის მოქმედება გაგრძელდება იმის მიუხედავად, რომ შესაბამისი პირები აღარ ასრულებენ ასეთ მოვალეობებს.

6. პრივილეგიები და იმუნიტეტები ამ დანართის პირველ პუნქტში ნახსენებ პირებს ენიჭებათ იმ მიზნით, რომ უზრუნველყოფილი იყოს მათი ფუნქციების განხორციელების დამოუკიდებლობა „გრევიოს“ ინტერესებიდან გამომდინარე და არა მათი პირადი სარგებელისთვის. ამ დანართის პირველ პუნქტში ნახსენები პირების იმუნიტეტს აუქმებს ევროპის საბჭოს გენერალური მდივანი ისეთ ნებისმიერ შემთხვევაში, როდესაც მისი აზრით, ეს იმუნიტეტი ხელს შეუშლიდა სამართლის აღსრულებას და როდესაც მისი გაუქმება არ დააზარალებს „გრევიოს“ ინტერესებს.

Конвенция Совета Европы о предотвращении и борьбе с насилием в отношении женщин и домашним насилием
Стамбул, 11.V.2011

[www.coe.int/conventionviolence 2 3](http://www.coe.int/conventionviolence)

The official languages of the Council of Europe are English and French ([Article 12 of the Statute of the Council of Europe](#)). Only the treaties published by the Secretary General of the Council of Europe, each in a separate booklet of the "European Treaty Series" (ETS) continued since 2004 by the "Council of Europe Treaty Series" (CETS), are deemed authentic. The translation presented here is for information only.

Преамбула

Государства-члены Совета Европы и другие Стороны, подписавшие Конвенцию,

напоминая о Конвенции о защите прав человека и основных свобод (СЕД № 5, 1950) и Протоколах к ней, о Европейской социальной хартии (СЕД № 35, 1961, пересмотрена в 1996 году, СЕД № 163), Конвенции Совета Европы о борьбе с торговлей людьми (СДСЕ № 197, 2005) и о Конвенции Совета Европы о защите детей от эксплуатации и посягательств сексуального характера (СДСЕ № 201, 2007);

напоминая о следующих рекомендациях Комитета министров государствам-членам Совета Европы: о Рекомендации Rec(2002)5 о защите женщин от насилия, Рекомендации CM/Rec(2007)17 о стандартах и механизмах гендерного равенства, Рекомендации CM/Rec(2010)10 о роли женщин и мужчин в предупреждении и урегулировании конфликтов и в строительстве мира, а также о других соответствующих рекомендациях;

принимая во внимание растущий свод правовой практики Европейского суда по правам человека, который устанавливает важные стандарты в области насилия в отношении женщин;

учитывая Международный пакт о гражданских и политических правах (1966), Международный пакт об экономических, социальных и культурных правах (1966), Конвенцию ООН о ликвидации всех форм дискриминации в отношении женщин ("CEDAW", 1979) и Факультативный протокол к этой Конвенции (1999), а также Общую Рекомендацию Комитета CEDAW № 19 о насилии в отношении женщин, Конвенцию ООН о правах ребенка (1989) и Факультативные протоколы к этой Конвенции (2000), а также Конвенцию ООН о правах инвалидов (2006);

учитывая Римский статут Международного уголовного суда (2002);

напоминая об основных принципах международного гуманитарного права и, особенно, о Женевской конвенции (IV) о защите гражданского населения во время войны (1949) и о Дополнительных протоколах I и II (1977) к этой Конвенции;

осуждая все формы насилия в отношении женщин и домашнего насилия;

сознавая, что обеспечение, де-юре и де-факто, равенства между женщинами и мужчинами представляет собой важнейший аспект предупреждения насилия в отношении женщин;

сознавая, что насилие в отношении женщин является проявлением исторически неравного соотношения сил между женщинами и мужчинами, которое привело к доминированию и дискриминации в отношении женщин мужчинами и которое стало препятствием для осуществления полного равноправия женщин;

сознавая структурный характер насилия в отношении женщин как насилия по гендерному признаку, а также то, что насилие в отношении женщин является одним из тех главных социальных механизмов, благодаря использованию которых женщины заставляют занять подчиненное положение по сравнению с мужчинами;

сознавая, с серьезной озабоченностью, что женщины и девушки часто подвергаются серьезным формам насилия, таким как домашнее насилие, сексуальные домогательства, изнасилования, насильственные браки, преступления, совершаемые во имя так называемой "чести", и генитальные мutilации, что представляет собой серьезные нарушения прав человека в отношении женщин и девочек, и является серьезным препятствием на пути достижения равенства между женщинами и мужчинами;

сознавая продолжающиеся нарушения прав человека во время вооруженных конфликтов, от которых страдает гражданское население, особенно женщины, подвергающиеся широко распространенным или систематическим изнасилованиям и сексуальному

насилию, а также вероятность более серьезного насилия по гендерному признаку во время и после конфликтов;
сознавая, что женщины и дети подвергаются более высокому риску насилия по гендерному признаку, чем мужчины;
сознавая, что домашнее насилие намного больше затрагивает женщин, и что мужчины также могут стать жертвами домашнего насилия;
сознавая, что жертвами домашнего насилия становятся дети, в том числе и как свидетели насилия в семье;
стремясь создать Европу, свободную от насилия в отношении женщин и от домашнего насилия,
согласились о нижеследующем:

Глава I – Цели, определения, равенство и недискриминация, общие обязательства

Статья 1 – Цели Конвенции

1 Целями Конвенции являются следующие:

a защитить женщин от всех форм насилия и предупредить, преследовать и искоренять насилие в отношении женщин и домашнее насилие;
b содействовать искоренению всех форм дискриминации в отношении женщин и поощрять подлинное равенство между женщинами и мужчинами, в том числе путем расширения возможностей женщин;
c разрабатывать комплексные рамки, политику и меры для защиты и оказания помощи всем жертвами насилия в отношении женщин и домашнего насилия;
d содействовать международному сотрудничеству с целью искоренения насилия в отношении женщин и домашнего насилия;
e оказывать поддержку и помощь организациям и правоохранительным органам в осуществлении эффективного сотрудничества для принятия комплексного подхода к искоренению насилия в отношении женщин и домашнего насилия.

2 Для обеспечения эффективного соблюдения положений Конвенции Сторонами, данная Конвенция учреждает отдельный механизм мониторинга.

Статья 2 – Сфера действия Конвенции

1 Данная Конвенция применяется ко всем формам насилия в отношении женщин, включая домашнее насилие, которое несоразмерным образом затрагивает женщин.

2 Сторонам предлагается применять данную Конвенцию ко всем жертвам домашнего насилия. При соблюдении положений данной Конвенции, Стороны уделяют особое внимание женщинам – жертвам насилия по гендерному признаку.

3 Настоящая Конвенция применяется в мирное время и в ситуациях вооруженного конфликта.

Статья 3 – Определения

В целях настоящей Конвенции:

a "насилие в отношении женщин" понимается как нарушение прав человека и форма дискриминации в отношении женщин и означает все акты насилия по гендерному признаку, которые приводят или могут привести к физическому, сексуальному, психологическому или экономическому ущербу или страданиям в отношении женщин, включая угрозы таких актов, принуждение или произвольное лишение свободы, независимо от того, происходит ли это в публичной или частной жизни;

b "домашнее насилие" означает все акты физического, сексуального, психологического или экономического насилия, которые происходят в кругу семьи или в быту или между бывшими или нынешними супругами или партнерами, независимо от того, проживает или не проживает лицо, их совершающее, в том же месте, что и жертва;

c "гендерный" означает социально-закрепленные роли, поведение, деятельность и характеристики, которые определенное общество рассматривает как соответствующие женщинам и мужчинам;

d "насилие в отношении женщин по гендерному признаку" означает насилие, которое направлено на женщину, потому что она является женщиной, или же несоразмерно затрагивает женщин;

e "жертва" означает любое физическое лицо, которое подвергается поведению, определенному в пунктах a и b;

f "женщины" включает девочек и девушек в возрасте до 18 лет.

Статья 4 – Основные права, равенство и недискриминация

1 Стороны должны предпринимать необходимые законодательные и иные меры для обеспечения и защиты прав каждого человека, прежде всего женщин, на то, чтобы жить без насилия в общественной и частной сфере.

2 Стороны осуждают все формы дискриминации в отношении женщин и принимают, своевременно, необходимые законодательные и другие меры для предупреждения дискриминации, в частности:

– закрепляя в своих национальных конституциях или ином соответствующем законодательстве принцип равенства между женщинами и мужчинами и обеспечивая практическое соблюдение этого принципа;

– запрещая дискриминацию в отношении женщин, в том числе используя санкции, когда это целесообразно;

– отменяя законы и отказываясь от практики, которые являются дискриминационными в отношении женщин.

3 Соблюдение положений настоящей Конвенции Сторонами, в частности путем принятия мер по защите прав жертв, должно быть обеспечено без какой бы то ни было дискриминации по признаку пола, расы, цвета кожи, языка, религии, политических или иных убеждений, национального или социального происхождения, принадлежности к национальным меньшинствам, имущественного положения, рождения, сексуальной ориентации, гендерной идентичности, возраста, состояния здоровья, инвалидности, семейного положения, статуса мигранта или беженца или по иным признакам.

4 Специальные меры, которые необходимы для предупреждения и защиты женщин от насилия по гендерному признаку, не должны рассматриваться как дискриминация в соответствии с данной Конвенцией.

Статья 5 – Обязательства и должное внимание со стороны государства

1 Стороны воздерживаются от совершения каких-либо актов насилия в отношении женщин и обеспечивают, чтобы государственные органы, должностные лица, сотрудники, учреждения и иные представители, действующие от имени государства, действовали в соответствии с данным обязательством.

2 Стороны принимают необходимые законодательные и иные меры для обеспечения должного внимания к тому, чтобы предупреждать, расследовать, наказывать и

предусматривать компенсацию в отношении актов насилия, подпадающих под сферу действия настоящей Конвенции, которые совершаются негосударственными лицами.

Статья 6 – Политика, учитывающая гендерные аспекты

Стороны предпринимают усилия для того, чтобы включать гендерные подходы в соблюдение и оценку влияния положений настоящей Конвенции и для содействия и эффективного осуществления политики равенства между женщинами и мужчинами и расширения возможностей женщин.

Глава II – Комплексная политика и сбор данных

Статья 7 – Комплексная и скоординированная политика

1 Стороны принимают законодательные и иные меры для того, чтобы утвердить и осуществлять общегосударственную эффективную, всеохватывающую и скоординированную политику, включающую все соответствующие меры для предупреждения и борьбы со всеми формами насилия, подпадающими под сферу действия настоящей Конвенции, и осуществляют всеобъемлющее реагирование на насилие в отношении женщин.

2 Стороны обеспечивают, чтобы во всех направлениях политики, упомянутых в пункте 1, в центре всех мер были права жертвы и чтобы такая политика осуществлялась на основе эффективного сотрудничества между всеми соответствующими органами, учреждениями и организациями.

3 Меры, принимаемые на основании данной статьи, включают, когда это целесообразно, всех соответствующих участников, таких как государственные учреждения, национальные, региональные и местные парламенты и органы власти, национальные правозащитные органы и организации гражданского общества.

Статья 8 – Финансовые средства

Стороны выделяют соответствующие финансовые и человеческие средства для адекватного осуществления комплексной политики, мер и программ по предупреждению и борьбе со всеми формами насилия, подпадающими под сферу действия настоящей Конвенции, в том числе и той политики, мер и программ, которые осуществляются неправительственными организациями и гражданским обществом.

Статья 9 – Неправительственные организации и гражданское общество

Стороны признают, поощряют и поддерживают, на всех уровнях, работу соответствующих неправительственных организаций и гражданского общества, активно действующих в борьбе с насилием в отношении женщин, и устанавливают эффективное сотрудничество с этими организациями.

Статья 10 – Координирующая организация

1 Стороны назначат или создадут один или более официальных органов, ответственных за координацию, выполнение, мониторинг и оценку политики и мер по предупреждению и борьбе со всеми формами насилия, подпадающими под сферу действия настоящей Конвенции. Эти органы координируют сбор данных, о котором говорится в статье 11, анализируют и распространяют его результаты.

2 Стороны обеспечивают, чтобы органы, назначенные или созданные в соответствии с данной статьей, получали информацию общего характера о мерах, принятых в соответствии с главой VIII.

3 Стороны обеспечивают, чтобы органы, назначенные или созданные в соответствии с данной статьей, имели возможность напрямую обмениваться информацией и укреплять отношения с соответствующими органами в других Сторонах.

Статья 11 – Сбор данных и исследования

1 В целях выполнения настоящей Конвенции, Стороны берут на себя обязательство:

a на регулярной основе собирать соответствующие дезагрегированные статистические данные в отношении случаев всех форм насилия, подпадающих под сферу действия настоящей Конвенции;

b поддерживать исследования в отношении всех форм насилия, подпадающих под сферу действия настоящей Конвенции, для того чтобы изучать его глубинные причины и последствия, количество случаев и уровень вынесенных приговоров, а также эффективные меры, принимаемые по выполнению настоящей Конвенции.

2 Стороны будут стремиться проводить опросы населения на регулярной основе для оценки распространения и тенденций всех форм насилия, подпадающих под сферу действия настоящей Конвенции.

3 Стороны предоставляют группе экспертов, как это предусматривается в статье 66 настоящей Конвенции, информацию, собранную в соответствии с данной статьей, для того чтобы содействовать международному сотрудничеству и разработке международных стандартов.

4 Стороны обеспечивают, чтобы информация, собранная в соответствии с настоящей статьей, была доступна общественности.

Глава III – Предупреждение

Статья 12 – Общие обязательства

1 Стороны принимают все необходимые меры по внедрению изменений в социальных и культурных моделях поведения женщин и мужчин с целью искоренения предрассудков, обычаев, традиций и любой иной практики, которые основаны на идее неполноценности женщин или стереотипных представлениях о роли женщин и мужчин.

2 Стороны принимают необходимые законодательные и другие меры по предупреждению всех форм насилия, подпадающих под сферу действия настоящей Конвенции, со стороны любого физического или юридического лица.

3 Любые меры, принятые в соответствии с данной Главой, должны учитывать и быть ориентированы на конкретные потребности лиц, ставших уязвимыми в силу определенных обстоятельств, и в центре таких мер должны быть права человека всех жертв насилия.

4 Стороны принимают необходимые меры для поощрения того, чтобы все члены общества, особенно мужчины и мальчики, вносили активный вклад в предотвращение всех форм насилия, подпадающих под сферу действия настоящей Конвенции.

5 Стороны обеспечивают, чтобы культура, обычаи, религия, традиции и так называемые "соображения чести" не рассматривались в качестве оправдания каких-либо актов насилия, подпадающих под сферу действия настоящей Конвенции.

6 Стороны принимают необходимые меры для содействия программам и деятельности в поддержку расширения возможностей женщин.

Статья 13 – Просветительская деятельность

1 Стороны содействуют или проводят, на регулярной основе и на всех уровнях, информационно-просветительские кампании или программы, в том числе в сотрудничестве с национальными правозащитными учреждениями и органами по вопросам обеспечения равенства, а также с организациями гражданского общества и неправительственными организациями, прежде всего женскими организациями, когда это целесообразно, для повышения уровня осознания и понимания среди широкой общественности различных проявлений всех форм насилия, подпадающих под сферу действия настоящей Конвенции, их последствий для детей и необходимости предупреждать такое насилие.

2 Стороны обеспечивают широкое распространение среди общественности информации о мерах, имеющихся для предупреждения актов насилия, подпадающих под сферу действия настоящей Конвенции.

Статья 14 – Образование

1 Стороны предпринимают, когда это целесообразно, необходимые шаги по включению педагогического материала по таким вопросам, как равенство между женщинами и мужчинами, нестереотипные гендерные роли, взаимное уважение, урегулирование конфликтов в межличностных отношениях без применения насилия, насилие по гендерному признаку в отношении женщин и право на личную неприкосновенность, адаптированного к развивающимся способностям обучающихся, в официальные учебные программы и на всех уровнях образования.

2 Стороны осуществляют необходимые шаги по продвижению принципов, изложенных в пункте 2, в неформальных образовательных структурах, а также в спорте, при проведении культурных мероприятий, во время отдыха и в СМИ.

Статья 15 – Подготовка специалистов

1 Стороны обеспечивают или укрепляют необходимую подготовку для соответствующих специалистов, занимающихся жертвами или лицами, совершающими любые акты насилия, подпадающие под сферу действия настоящей Конвенции, по вопросам предупреждения и выявления такого насилия, обеспечения равенства между женщинами и мужчинами, потребностей и прав жертв, а также в отношении того, как предупреждать вторичную виктимизацию.

2 Стороны содействуют тому, чтобы подготовка, о которой говорится в пункте 1, включала подготовку в сфере скоординированного межведомственного сотрудничества для обеспечения комплексного и соответствующего подхода к направлению на рассмотрение дел, связанных с насилием и подпадающих под сферу действия настоящей Конвенции.

Статья 16 – Профилактическое вмешательство и лечебные программы

1 Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для разработки или оказания поддержки программам, направленным на обучение лиц, совершающих акты домашнего насилия, ненасильственному поведению в межличностных отношениях с целью предупреждения дальнейшего насилия и изменения форм поведения, ориентированных на насилие.

2 Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для разработки или оказания поддержки программам лечения, направленным на профилактику рецидивов со стороны лиц, совершающих акты насилия, прежде всего лиц, совершающих акты сексуального насилия.

3 При принятии мер, о которых говорится в пунктах 1 и 2, Стороны обеспечивают, чтобы главное внимание уделялось безопасности, поддержке и правам человека жертв, и чтобы такие программы, когда это целесообразно, разрабатывались и осуществлялись в тесной координации со специализированными службами, занимающимися оказанием поддержки жертвам.

Статья 17 – Участие частного сектора и СМИ

1 Стороны поощряют частный сектор, сектор информационно-коммуникационных технологий и СМИ, при должном соблюдении свободы выражения мнения и их независимости, к тому, чтобы участвовать в разработке и осуществлении политики и принимать руководящие принципы и стандарты саморегулирования для предупреждения насилия в отношении женщин и повышения уровня уважения к их достоинству.

2 Стороны развивают и содействуют, в сотрудничестве с представителями частного сектора, навыкам среди детей, родителей и преподавателей в отношении того, как относиться к информационным и коммуникационным структурам, которые предоставляют доступ к унижающему достоинство контенту сексуального или насильственного характера, и который может нанести ущерб.

Глава IV – Защита и поддержка

Статья 18 – Общие обязательства

1 Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры по защите всех жертв от любых дальнейших актов насилия.

2 Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры, в соответствии со своим внутренним законодательством, для обеспечения того, чтобы имелись соответствующие механизмы для реализации эффективного сотрудничества между всеми соответствующими государственными учреждениями, включая судебную систему, прокуратуру, правоохранительные органы, местные и региональные органы власти, а также неправительственные организации и иные соответствующие организации и органы, в целях защиты и оказания поддержки жертвам и свидетелям всех форм насилия, подпадающих под сферу действия настоящей Конвенции, включая направление жертв в общие и специализированные службы поддержки, как это предусматривается в статьях 20 и 22 настоящей Конвенции.

3 Стороны обеспечивают, чтобы меры, принимаемые в соответствии с данной Главой:

- основывались на гендерном понимании насилия в отношении женщин и домашнего насилия и были сосредоточены на правах человека и безопасности жертвы;
- основывались на комплексном подходе, в котором учитываются взаимоотношения между жертвами, лицами, совершающими акты насилия, детьми и более широким общественным окружением;
- были направлены на то, чтобы избегать вторичной виктимизации;
- были направлены на расширение возможностей и усиление экономической независимости женщин – жертв насилия;
- обеспечивали, когда это целесообразно, чтобы различные службы по защите и оказанию поддержки размещались в одних помещениях;
- учитывали конкретные потребности уязвимых лиц, включая детей-жертв, и были бы для них доступны.

4 Предоставление услуг не должно зависеть от готовности жертвы выдвинуть обвинение или свидетельствовать в отношении любого лица, совершающего акты насилия.

5 Стороны принимают соответствующие меры по обеспечению консульской или иной защиты и поддержки своим гражданам и другим жертвам, имеющим право на такую защиту, в соответствии со своими обязательствами по международному праву.

Статья 19 - Информация

Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры по обеспечению того, чтобы жертвы получали должную и своевременную информацию об имеющихся службах поддержки и о правовых мерах на том языке, который они понимают.

Статья 20 – Общие службы поддержки

1 Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы жертвы имели доступ к службам, помогающим им восстановиться после актов насилия. Эти меры должны включать, когда это необходимо, такие услуги, как юридические и психологические консультации, финансовую помощь, жилье, образование, профессиональную подготовку и помощь в том, чтобы найти рабочее место.

2 Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы жертвы имели доступ к медицинским услугам и социальным службам и чтобы такие службы имели необходимые ресурсы и специалистов, подготовленных для оказания помощи жертвам, а также направляли их в соответствующие службы.

Статья 21 – Помощь в индивидуальных/коллективных жалобах

Стороны обеспечивают, чтобы жертвы имели информацию и доступ к применимым региональным и международным индивидуальным/коллективным механизмам жалоб. Стороны содействуют предоставлению четкой и продуманной помощи жертвам в процессе обращения с такими жалобами.

Статья 22 – Специализированные службы поддержки

1 Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения или создания, при условии соблюдения должного географического распределения, срочных, краткосрочных и долгосрочных специализированных служб поддержки любым жертвам, подвергающимся любым формам насилия, подпадающим под сферу действия настоящей Конвенции.

2 Стороны обеспечивают или создают специализированные службы поддержки женщин для всех женщин, ставших жертвами насилия, и для их детей.

Статья 23 - Убежище

Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения создания соответствующих, легкодоступных убежищ в достаточном количестве для предоставления безопасного размещения и для установления, по своей инициативе, связей с жертвами, прежде всего с женщинами и их детьми.

Статья 24 – Горячие телефонные линии

Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры по созданию общегосударственных бесплатных круглосуточных горячих телефонных линий для предоставления консультаций обращающимся, конфиденциально или с должным соблюдением их анонимности, в отношении всех форм насилия, подпадающих под сферу действия настоящей Конвенции.

Статья 25 – Помощь жертвам сексуального насилия

Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения создания соответствующих, легкодоступных центров помощи жертвам изнасилования или сексуального насилия в достаточном числе, для того чтобы обеспечивать медицинское и судебно-медицинское обследование, поддержку в случае травмы и консультации для жертв.

Статья 26 – Защита и поддержка детей-свидетелей

1 Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы при предоставлении защиты и услуг по поддержке жертв должным образом учитывались права и потребности детей - жертв всех форм насилия, подпадающих под сферу действия настоящей Конвенции.

2 Меры, принимаемые в соответствии с данной статьей, включают ориентированные на соответствующую возрастную группу психосоциальные консультации для детей - свидетелей всех форм насилия, подпадающих под сферу действия настоящей Конвенции, и должным образом соблюдают интересы ребенка.

Статья 27 - Сообщения

Стороны принимают необходимые меры для поощрения любого лица – свидетеля совершения актов насилия, подпадающих под сферу действия настоящей Конвенции, или лица, у которого есть разумные основания считать, что подобный акт может быть совершен, или что ожидаются дальнейшие акты насилия, сообщать об этом в компетентные организации или органы власти.

Статья 28 – Сообщения специалистов

Стороны принимают необходимые меры для обеспечения того, чтобы правила конфиденциальности, налагаемые на основании внутреннего права на некоторых специалистов, не составляли препятствия в отношении возможности, при определенных условиях, направления ими сообщений в компетентные организации или органы власти, если у них есть разумные основания считать, что был совершен серьезный акт насилия, подпадающий под сферу действия настоящей Конвенции, или что можно ожидать последующих серьезных актов насилия.

Глава V – Материальное право

Статья 29 – Гражданские судебные иски и средства правовой защиты

1 Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения жертвам соответствующих средств гражданско-правовой защиты в отношении лица, совершающего насильственные действия.

2 Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения жертвам, в соответствии с общими принципами международного права, соответствующих средств гражданско-правовой защиты в отношении тех государственных органов, которые не выполнили свои обязанности принимать необходимые профилактические меры или меры защиты в рамках своих полномочий.

Статья 30 – Компенсация

1 Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы у жертв было право требовать компенсацию от лиц, совершающих акты насилия, в отношении любого из правонарушений, установленных в соответствии с настоящей Конвенцией.

2 Должная государственная компенсация присуждается тем, кто пострадал от серьезных физических травм или нарушения здоровья, в той мере, в какой данный ущерб не покрывается иными источниками, такими как лицо, совершившее акты насилия, или же страхованием или государственным медицинским и социальным обеспечением. Это не исключает возможности для Сторон требовать возврата предоставленной компенсации со стороны лица, совершившего акты насилия, при условии должного обеспечения безопасности жертвы.

3 Меры, принимаемые в соответствии с пунктом 2, должны обеспечивать предоставление компенсации в разумные сроки.

Статья 31 – Опека, права на посещение и безопасность

1 Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы при определении опеки и прав на посещение детей, принимались во внимание случаи насилия, подпадающие под сферу действия настоящей Конвенции.

2 Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы осуществление права на посещение или права на опеку не ставило под угрозу права и безопасность жертвы или детей.

Статья 32 – Гражданские последствия насильственных браков

Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы браки, заключаемые насильственно, могли быть признаны недействительными, аннулированы или быть расторгнутыми без необоснованного финансового или административного обременения в отношении жертвы.

Статья 33 – Психологическое насилие

Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы в уголовном порядке преследовалось намеренное поведение, приводящее к серьезному ущербу психологической целостности лица в результате принуждения или угроз.

Статья 34 - Преследования

Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы намеренное поведение в виде неоднократного угрожающего поведения, 16

направленного на другое лицо, которое вызывает у нее или него страх за свою безопасность, преследовалось в уголовном порядке.

Статья 35 – Физическое насилие

Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы намеренное поведение, в виде совершения актов физического насилия в отношении другого лица, преследовалось в уголовном порядке.

Статья 36 – Сексуальное насилие, включая изнасилование

1 Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы в уголовном порядке преследовались следующие формы намеренного поведения:

а совершение, без согласия, вагинального, анального или орального проникновения сексуального характера в тело другого лица с использованием любой части тела или предмета;

б совершение иных актов сексуального характера с лицом без согласия;

с принуждение другого лица совершать акт сексуального характера, без согласия, с третьим лицом.

2 Согласие должно даваться добровольно, в результате свободного волеизъявления лица, с учетом окружающих обстоятельств.

3 Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы положения пункта 1 применялись также к актам, совершенным в отношении бывших или нынешних супругов или партнеров, как это признано на основании внутреннего права.

Статья 37 – Насильственный брак

1 Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы намеренное поведение в виде принуждения взрослого лица или ребенка к вступлению в брак преследовалось в уголовном порядке.

2 Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы намеренное поведение в виде завлечения взрослого лица или ребенка на территорию Стороны или государства иного, чем то, в котором она или он проживают, с целью заставить данное взрослое лицо или ребенка вступить в брак, преследовалось в уголовном порядке.

Статья 38 – Калечащая операция на женских гениталиях

Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы в уголовном порядке преследовалось следующее намеренное поведение:

а удаление, инфибуляция или совершение любой другой мутилиции на всех или части больших половых губах, малых половых губах или клиторе;

б принуждение или предоставление женщины для того, чтобы она подверглась любому из актов, перечисленных в пункте а;

с подстрекательство, принуждение или предоставление девушки для того, чтобы она подверглась любому из актов, перечисленных в пункте а.

Статья 39 – Насильственный аборт и насильственная стерилизация

Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы следующее преднамеренное поведение преследовалось в уголовном порядке:

а совершение аборта у женщины без ее предварительного и информированного согласия;

в осуществление хирургического вмешательства, цель или последствие которого является прекращение способности женщины к естественному воспроизводству потомства без ее предварительного и информированного согласия или понимания данной процедуры.

Статья 40 – Сексуальные домогательства

Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы любая форма нежелательного вербального, невербального или физического поведения сексуального характера с целью или последствиями нанесения ущерба достоинству человека, в частности, путем создания угрожающих, враждебных, унижающих достоинство, оскорбительных и агрессивных условий, подвергалась уголовным или иным юридическим санкциям.

Статья 41 – Помощь или подстрекательство и попытка

1 Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для установления в качестве правонарушения, когда это было совершено преднамеренно, помощь или подстрекательство при совершении правонарушений, установленных в соответствии со статьями 33, 34, 35, 36, 37, 38.а и 39 настоящей Конвенции.

2 Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для определения в качестве правонарушений, когда они совершаются намеренно, попытки совершить правонарушения, установленные в соответствии со статьями 35, 36, 37, 38.а и 39 настоящей Конвенции.

Статья 42 – Неприемлемые оправдания преступлений, включая преступления, совершенные во имя так называемой "чести"

1 Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы во время разбирательства уголовного дела, связанного с совершением какого-либо акта насилия, подпадающего под сферу действия Конвенции, культура, обычаи, религия, традиции или так называемая "честь" не рассматривались как оправдание подобных актов. Это охватывает, в частности, утверждения о том, что жертва нарушила культурные, религиозные, социальные или традиционные нормы или обычаи соответствующего поведения.

2 Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы подстрекательство со стороны любого лица в отношении ребенка совершить любой из актов, перечисленных в пункте 1, не уменьшает уголовной ответственности такого лица за совершенные акты.

Статья 43 – Наступление ответственности за уголовные правонарушения

Ответственность за правонарушения, установленные в соответствии с настоящей Конвенцией, наступает независимо от характера взаимоотношений между жертвой и лицом, совершившим соответствующие акты насилия.

Статья 44 – Юрисдикция

1 Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для установления юрисдикции в отношении любого правонарушения, установленного в соответствии с настоящей Конвенцией, когда правонарушение совершено:

a на территории Сторон; или

b на борту судна под флагом Сторон; или

c на борту самолета, зарегистрированного в соответствии с законами Сторон; или

d одним из их граждан; или

e лицом, которое обычно проживает на территории Сторон.

2 Стороны берут на себя обязательство принять необходимые законодательные или иные меры по установлению юрисдикции в отношении любого правонарушения, установленного в соответствии с настоящей Конвенцией, когда данное правонарушение совершается в отношении одного из граждан Сторон или лица, которое обычно проживает на их территории.

3 Для преследования правонарушений, установленных в соответствии со статьями 36, 37, 38 и 39 настоящей Конвенции, Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы их юрисдикция не обуславливалась условием, согласно которому соответствующие акты подвергаются уголовному преследованию на той территории, на которой они были совершены.

4 Для преследования в отношении правонарушений, установленных в соответствии со статьями 36, 37, 38 и 39 настоящей Конвенции, Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы их юрисдикция в отношении подпунктов d и e пункта 1 не ограничивалась условием, согласно которому такое преследование может быть возбуждено только на основании заявления жертвы правонарушения или сообщения информации со стороны государства того места, где данное правонарушение имело место.

5 Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для установления юрисдикции в отношении правонарушений, установленных в соответствии с настоящей Конвенцией, в тех случаях, когда предполагаемое лицо, совершившее акты насилия, находится на их территории и они не выдают ее или его другой Стороне исключительно на основании его или ее гражданства.

6 Когда более чем одна Сторона заявляет о своей юрисдикции в отношении предполагаемого правонарушения, установленного в соответствии с настоящей Конвенцией, то участвующие Стороны консультируются, когда это целесообразно, друг с другом для определения наиболее целесообразной юрисдикции для преследования в отношении правонарушения.

7 Без ущерба общим нормам международного права, настоящая Конвенция не исключает какой-либо уголовной юрисдикции, осуществляемой Стороной в соответствии со своим внутренним правом.

Статья 45 – Санкции и меры

1 Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы правонарушения, установленные в соответствии с настоящей Конвенцией, наказывались путем эффективных, соразмерных и действенных санкций, с учетом серьезности этих правонарушений. Такие санкции включают, когда это целесообразно, приговоры, предусматривающие лишение свободы, которые могут привести к экстрадиции.

2 Стороны могут принимать иные меры в отношении лиц, совершивших акты насилия, такие как:

- мониторинг или надзор в отношении осужденных лиц;
- лишение родительских прав, если наилучшие интересы ребенка, которые могут включать вопросы обеспечения безопасности жертвы, не могут быть гарантированы каким-либо иным способом.

Статья 46 – Отягчающие обстоятельства

Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы следующие обстоятельства, если они уже не являются составляющими аспектами правонарушения, могут, в соответствии с относящимися к делу положениями внутреннего права, рассматриваться как отягчающие обстоятельства при определении приговора в связи с правонарушениями, установленными в соответствии с настоящей Конвенцией:

a правонарушение было совершено против бывшего или нынешнего супруга (супруги) или партнера, признанным таковыми на основании внутреннего права, членом семьи, лицом, проживающим вместе с жертвой, или лицом, которое злоупотребило своими полномочиями;

b правонарушение или связанные правонарушения были совершены неоднократно;

c правонарушение было совершено против лица, которое в силу определенных обстоятельств является уязвимым;

d правонарушение было совершено против ребенка или в присутствии ребенка;

e правонарушение было совершено двумя или более людьми, действующими вместе;

f правонарушению предшествовали или оно сопровождалось чрезвычайно высокими уровнями насилия;

g правонарушение было совершено с использованием оружия или угрозы применения оружия;

h правонарушение нанесло жертве серьезный физический и психологический ущерб;

i лицо, совершившее акты насилия, ранее было осуждено за правонарушение аналогичного характера.

Статья 47 – Приговоры, выносимые другой Стороной

Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения возможности учета окончательных приговоров, принимаемых другой Стороной, в отношении правонарушений, установленных в соответствии с настоящей Конвенцией, при вынесении приговора.

Статья 48 – Запрет на обязательные альтернативные процессы или приговоры по урегулированию споров

1 Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры по запрещению обязательных альтернативных процессов по урегулированию споров, включая посредничество и примирение, в отношении всех форм насилия, подпадающих под сферу действия настоящей Конвенции.

2 Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы в случае вынесения решения о выплате штрафа должным образом учитывалась способность лица, совершившего акты насилия, выполнять свои финансовые обязательства перед жертвой.

Глава VI – Расследование, судебное разбирательство, процедурное право и меры защиты

Статья 49 – Общие обязательства

1 Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы расследования и судебные разбирательства в отношении всех форм насилия, подпадающих под сферу действия настоящей Конвенции, осуществлялись без

неоправданных задержек и при этом принимались во внимание права жертвы на всех этапах уголовного разбирательства.

2 Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры, в соответствии с основополагающими принципами прав человека и должным образом учитывая гендерное толкование насилия, для обеспечения проведения эффективного расследования и разбирательства в отношении правонарушений, установленных в соответствии с настоящей Конвенцией.

Статья 50 – Немедленное реагирование, предупреждение и защита

1 Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы ответственные правоохранительные учреждения реагировали на все формы насилия, подпадающие под сферу действия настоящей Конвенции, незамедлительно и должным образом, благодаря предоставлению адекватной и неотложной защиты жертвам.

2 Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы ответственные правоохранительные учреждения, незамедлительно и соответствующим образом, осуществляли предупреждение и защиту от всех форм насилия, подпадающих под сферу действия настоящей Конвенции, включая применение профилактических оперативных мер и сбор улик.

Статья 51- Оценка риска и управление рисками

1 Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы оценка летальности риска, серьезности ситуации и риска повторного совершения насилия, осуществлялась всеми соответствующими органами власти для того, чтобы управлять рисками и, если необходимо, обеспечивать скоординировано безопасность и поддержку.

2 Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы оценка, о которой говорится в пункте 1, должным образом учитывала, на всех этапах расследования и применения мер защиты, тот факт, что лица, совершающие акты насилия, подпадающие под сферу действия настоящей Конвенции, имеют огнестрельное оружие или имеют доступ к нему.

Статья 52 – Срочные запретительные приказы

Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы компетентным органам власти предоставлялись полномочия отдавать приказы, в ситуациях непосредственной опасности, о том, чтобы лицо, совершающее акты домашнего насилия, покинуло место проживания жертвы или лица, в отношении которого существует риск, на достаточный период времени и для того, чтобы запрещать лицу, совершающему акты насилия, входить в место проживания или контактировать с жертвой или лицом, в отношении которого существует риск. Меры, принимаемые в соответствии с данной статьей, в качестве приоритета направлены на обеспечение безопасности жертв или лиц, находящихся в состоянии риска.

Статья 53 – Приказы об ограничениях или защите

1 Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы соответствующие приказы об ограничениях или защите отдавались в отношении жертв всех форм насилия, подпадающих под сферу действия настоящей Конвенции.

2 Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы приказы об ограничениях или защите, о которых говорится в пункте 1:

- обеспечивались для непосредственной защиты и без неправомерных финансовых или административных обременений в отношении жертвы;
- выдавались на определенный период времени или пока они не изменены или отменены;
- при необходимости, выдавались на односторонней основе и вступали в силу незамедлительно;
- имелись независимо от других юридических процедур или в дополнение к ним;
- предоставляли возможность принятия таких приказов в последующих юридических процедурах.

3 Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы нарушения постановлений об ограничении или защите, принятые на основании пункта 1, приводили к эффективным, соразмерным и действенным уголовным или иным юридическим санкциям.

Статья 54 – Расследования и улики

Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы в любых гражданских или уголовных процедурах улики, относящиеся к истории сексуальных отношений и поведению жертвы, разрешались только тогда, когда это относится к существу дела и необходимо.

Статья 55 – Процедуры одностороннего характера и по долгу службы

1 Стороны обеспечивают, чтобы расследования или судебные преследования в отношении правонарушений, установленных в соответствии со статьями 35, 36, 37, 38 и 39 Конвенции, не зависели полностью от заявления или жалобы, поданной жертвой, если правонарушение было совершено полностью или частично на территории Стороны, и чтобы процедуры могли продолжаться даже в том случае, если жертва забирает свое заявление или жалобу.

2 Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения, в соответствии с условиями, предусмотренными их внутренним правом, возможности для правительственных и неправительственных организаций и консультантов по вопросам домашнего насилия оказывать помощь и/или поддержку жертвам, по их просьбе, во время проведения расследований и судебных разбирательств, касающихся правонарушений, установленных в соответствии с настоящей Конвенцией.

Статья 56 – Меры защиты

1 Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры по защите прав и интересов жертв, включая их особые потребности в качестве свидетелей, на всех этапах расследования и судебного разбирательства, в частности путем:

a обеспечения их защиты, а также защиты их семей и свидетелей, от запугивания, мести и повторной виктимизации;

b обеспечения того, чтобы жертвы информировались, по крайней мере в тех случаях, когда жертвы и семьи могут быть в опасности, о том, что лицо, совершившее акты насилия, совершило побег или освобождается временно или окончательно;

c информирования их, при соблюдении условий, предусмотренных внутренним правом, об их правах и имеющихся в их распоряжении услугах, а также о последующих шагах на основании их жалобы, об обвинениях, общем продвижении расследования или судебного разбирательства и об их роли в этой связи, а также о результатах рассмотрения их дела;

d предоставления возможности жертвам, таким образом, чтобы это соответствовало правилам процедуры в рамках внутреннего права, быть выслушанными, предоставлять

улики и излагать свои взгляды, потребности и озабоченности, напрямую или через посредника, и чтобы это было рассмотрено;

e предоставления жертвам соответствующих услуг по поддержке, таким образом, чтобы их права и интересы должным образом были представлены и учтены;

f обеспечения того, чтобы могли быть приняты меры по защите частной жизни и личности жертвы;

g обеспечения того, чтобы можно было бы, по мере возможности, избежать контакта в помещении суда и правоохранительного органа между жертвами и лицами, совершившими акты насилия;

h предоставления жертвам независимых и компетентных переводчиков, когда жертвы участвуют в судебном разбирательстве или когда они представляют улики;

i предоставления жертвам возможности свидетельствовать, в соответствии с нормами, предусмотренными во внутреннем праве, в суде без личного участия или, по крайней мере, без присутствия лица, которое, как предполагается, совершило акты насилия, в частности, благодаря использованию соответствующих коммуникационных технологий, когда они имеются.

2 Ребенку-жертве и ребенку - свидетелю насилия в отношении женщин и домашнего насилия предоставляются, когда это целесообразно, специальные меры защиты, учитывающие наилучшие интересы ребенка.

Статья 57 – Правовая помощь

Стороны обеспечивают право на правовую помощь и на бесплатную юридическую помощь для жертв, при соблюдении условий, предусмотренных их внутренним правом.

Статья 58 – Закон об исковой давности

Стороны принимают необходимые законодательные и иные меры для обеспечения того, чтобы закон об исковой давности для возбуждения любых юридических процедур в отношении правонарушений, установленных в соответствии со статьями 36, 37, 38 и 39 настоящей Конвенции, действовал в течение такого времени, которое было бы достаточным и соразмерным серьезности рассматриваемого правонарушения, для того чтобы дать возможность эффективно возбудить судебное дело после того, как жертва достигла совершеннолетия.

Глава VII – Миграция и предоставление убежища

Статья 59 – Статус пребывания

1 Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы жертве, чей статус пребывания зависит от супруга или партнера, как это признано на основании внутреннего права, в случае расторжения брака или отношений, предоставлялось, в случае особо трудных обстоятельств, по заявлению, независимое разрешение на пребывание, без учета продолжительности брака или отношений. Условия, относящиеся к предоставлению и сроку независимого разрешения на пребывание, устанавливаются на основании внутреннего права.

2 Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы в отношении жертв могли получать приостанавливаться процедуры высылки, начатые в связи со статусом пребывания, зависящим от супруга или партнера, как это признано на основании внутреннего права, для обеспечения им возможности обратиться за получением независимого разрешения на пребывание.

3 Стороны выдают возобновляемое разрешение на пребывание жертвам в одной из двух следующих ситуаций или в обеих:

а когда компетентный орган полагает, что их пребывание необходимо в связи с их личной ситуацией;

б когда компетентный орган полагает, что их пребывание необходимо с целью их сотрудничества с компетентными органами в расследовании или уголовном судебном разбирательстве.

4 Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы жертвы насильственного брака, привезенные в другую страну с целью брака, и которые, в результате этого, потеряли свой статус пребывания в стране, где они обычно проживали, могли восстановить этот статус.

Статья 60 – Просьбы о предоставлении убежища, основанные на гендерном признаке

1 Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы насилие в отношении женщин по гендерному признаку могло бы рассматриваться как форма преследования в значении статьи 1, А (2) Конвенции 1951 года о статусе беженцев и как форма серьезного ущерба, вызывающая необходимость дополнительной/субсидиарной защиты.

2 Стороны обеспечивают, чтобы толкование, учитывающее гендерный фактор, принималось во внимание при рассмотрении каждого положения Конвенции, и что когда устанавливается, что существуют опасения в отношении преследований по одному или более из этих положений, то заявителю предоставляется статус беженца в соответствии с применимыми соответствующими документами.

3 Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры по развитию процедур приема и служб поддержки для лиц в поисках убежища, с учетом гендерного фактора, а также гендерные руководящие принципы и процедуры предоставления убежища с учетом гендерного фактора, в том числе при определении статуса беженца и при обращении за международной защитой.

Статья 61 – Отказ от высылки

1 Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для соблюдения принципа отказа от высылки в соответствии с существующими обязательствами по международному праву.

2 Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы жертвы насилия в отношении женщин, которые нуждаются в защите, независимо от своего статуса или места пребывания, не возвращались ни при каких обстоятельствах в какую-либо страну, где существовал бы риск в отношении их жизни или где они могли бы подвергнуться пыткам или бесчеловечному или унижающему достоинство обращению или наказанию.

Глава VIII – Международное сотрудничество

Статья 62 - Общие принципы

1 Стороны сотрудничают друг с другом, в соответствии с положениями настоящей Конвенции, и на основании применения соответствующих международных и региональных инструментов в области сотрудничества по гражданским и уголовным делам, договоренностям, достигнутым на основе единообразного или взаимного законодательства и внутреннего права, в максимально возможной степени с целью:

а предупреждения, борьбы и судебного преследования в отношении всех форм насилия, подпадающих под сферу действия настоящей Конвенции;

в защиты и предоставления помощи жертвам;

с расследования или уголовного преследования в отношении правонарушений, установленных в соответствии с настоящей Конвенцией;

d исполнения соответствующих гражданских и уголовных судебных постановлений, вынесенных судебными органами Сторон, включая охранные судебные приказы.

2 Стороны принимают необходимые законодательные или иные меры для обеспечения того, чтобы жертвы правонарушений, установленных в соответствии с настоящей Конвенцией и совершенные на территории Стороны иной, чем та, где они проживают, могли бы обращаться с жалобой в компетентные органы своего государства пребывания.

3 Если Сторона, которая оказывает взаимную правовую помощь по уголовным делам, экстрадиции или исполнению гражданских или уголовных постановлений, вынесенных другой Стороной в настоящей Конвенции, и обуславливает это существованием договора, получает запрос о таком правовом сотрудничестве от Стороны, с которой подобный договор заключен не был, она может рассматривать настоящую Конвенцию в качестве юридической основы для взаимной правовой помощи по уголовным делам, экстрадиции или исполнению гражданских или уголовных постановлений, вынесенных другой Стороной в отношении правонарушений, установленных в соответствии с настоящей Конвенцией.

4 Стороны стремятся включать, когда это целесообразно, предупреждение и борьбу с насилием в отношении женщин и домашнего насилия в программы помощи в поддержку развития, предоставляемую третьим государствам, в том числе путем заключения двусторонних и многосторонних соглашений с третьими государствами, с целью содействия защите жертв в соответствии с пунктом 5 статьи 18.

Статья 63 – Меры в отношении лиц, находящихся в ситуации риска

Когда Сторона, на основе имеющейся у нее информации, имеет разумные основания полагать, что лицо находится в состоянии непосредственного риска подвергнуться любому из актов насилия, о которых говорится в статьях 36, 37, 38 и 39 настоящей Конвенции, на территории другой Стороны, то той Стороне, которая имеет такую информацию, предлагается незамедлительно передать ее другой Стороне с целью обеспечения того, чтобы были приняты соответствующие меры защиты. В случае необходимости такая информация включает подробности о существующих положениях в области защиты в отношении лица, находящегося в ситуации риска.

Статья 64 – Информация

1 Запрашиваемая Сторона незамедлительно информирует запрашивающую Сторону об окончательном результате действий, предпринятых на основании данной Главы. Запрашиваемая Сторона также незамедлительно информирует запрашивающую Сторону о любых обстоятельствах, которые могут сделать невозможным выполнение предполагаемого действия или могут вызвать значительные задержки с его осуществлением.

2 Сторона может, в границах своего внутреннего права и без предварительного запроса, направить другой Стороне информацию, полученную в рамках своего собственного расследования, когда она полагает, что раскрытие такой информации могло бы помочь получающей Стороне в предупреждении уголовных правонарушений, установленных в

соответствии с настоящей Конвенцией, или в начале или при проведении расследований или судебного рассмотрения в отношении таких уголовных правонарушений, или чтобы это могло привести к запросу о сотрудничестве с этой Стороной на основании данной Главы.

3 Сторона, получившая любую информацию в соответствии с пунктом 2, направляет такую информацию своим компетентным органам, для того чтобы было возбуждено дело, если они считают это целесообразным, или для того, чтобы эта информация учитывалась в ходе соответствующего гражданского и уголовного судебного разбирательства.

Статья 65 – Защита данных

Персональные данные хранятся и используются в соответствии с обязательствами, принятыми на себя Сторонами на основании Конвенции о защите физических лиц при автоматизированной обработке персональных данных (СЕД № 108).

Глава IX – Механизм мониторинга

Статья 66 – Группа экспертов по действиям против насилия в отношении женщин и домашнего насилия

1 Группа экспертов по действиям против насилия в отношении женщин и домашнего насилия (нижеименуемая "ГРЕВИО") осуществляет мониторинг за выполнением Конвенции Сторонами.

2 ГРЕВИО состоит минимум из 10 членов и максимум из 15 членов, с учетом гендерного и географического баланса, а также мультидисциплинарной экспертизы. Ее члены избираются Комитетом Сторон из кандидатов, назначаемых Сторонами, на срок в четыре года, возобновляемый один раз, и выбираются из граждан Сторон.

3 Первоначальное избрание 10 членов проводится в течение года после вступления в силу настоящей Конвенции. Выборы пяти дополнительных членов проводятся после 25-й ратификации или присоединения.

4 Выборы членов ГРЕВИО основываются на следующих принципах:

a они выбираются в соответствии с транспарентной процедурой из лиц, обладающих высокими моральными качествами, известными своей признанной компетенцией в области прав человека, гендерного равенства, насилия в отношении женщин и домашнего насилия или оказания помощи и защиты жертвам, или продемонстрировавшим профессиональный опыт в областях, подпадающих под сферу действия настоящей Конвенции;

b никакие два члена ГРЕВИО не могут быть гражданами одного государства;

c они должны представлять основные правовые системы;

d они должны представлять соответствующих участников и учреждения, занимающихся вопросами насилия в отношении женщин и домашнего насилия;

e они должны участвовать в работе Группы в личном качестве и быть независимыми и беспристрастными при осуществлении своих функций, а также иметь возможность осуществлять свои обязанности эффективно.

5 Процедура выборов членов ГРЕВИО определяется Комитетом министров Совета Европы после консультаций со Сторонами и получения их единогласного согласия, в течение шести месяцев после вступления в силу настоящей Конвенции.

6 ГРЕВИО принимает собственные правила процедуры.

7 Члены ГРЕВИО и другие члены делегаций, осуществляющие посещения стран, как это предусматривается в пунктах 9 и 14 статьи 68, пользуются привилегиями и иммунитетами, предусмотренными в приложении к настоящей Конвенции.

Статья 67 – Комитет Сторон

1 Комитет Сторон состоит из представителей Сторон в Конвенции.

2 Комитет Сторон созывается генеральным секретарем Совета Европы. Его первое заседание проводится в течение одного года после вступления в силу настоящей Конвенции для избрания членов ГРЕВИО. Затем он проводит свои заседания тогда, когда об этом запросит одна треть Сторон, председатель Комитета Сторон или генеральный секретарь.

3 Комитет Сторон принимает свои собственные правила процедуры.

Статья 68 - Процедуры

1 Стороны представляют генеральному секретарю Совета Европы, основываясь на анкете, подготовленной ГРЕВИО, доклад о законодательных и иных мерах, обеспечивающих применение положений настоящей Конвенции, для рассмотрения со стороны ГРЕВИО.

2 ГРЕВИО рассматривает доклад, представленный в соответствии с пунктом 1, с представителями соответствующей Стороны.

3 Последующие процедуры оценки распределяются по циклам, продолжительность которых определяется ГРЕВИО. В начале каждого цикла ГРЕВИО выбирает конкретные положения, на основании которых будет проводиться процедура оценки, и рассылает анкету.

4 ГРЕВИО определяет соответствующие средства для выполнения данной процедуры мониторинга. ГРЕВИО может, в частности, утвердить анкету по каждому циклу оценки, которая будет служить основой для процедуры оценки выполнения Конвенции Сторонами. Эта анкета направляется всем Сторонам. Стороны отвечают на такую анкету, а также на любые другие запросы об информации, поступающие от ГРЕВИО.

5 ГРЕВИО может получать информацию о выполнении Конвенции от неправительственных организаций и гражданского общества, а также от национальных органов, занимающихся защитой прав человека.

6 ГРЕВИО должным образом учитывает существующую информацию, получаемую от других региональных и международных инструментов и органов, в областях, относящихся к сфере действия настоящей Конвенции.

7 При утверждении анкеты для каждого цикла оценки ГРЕВИО должным образом учитывает существующий сбор данных и исследования в Сторонах, как это предусматривается в статье 11 настоящей Конвенции.

8 ГРЕВИО может получать информацию о выполнении Конвенции со стороны Комиссара Совета Европы по правам человека, Парламентской Ассамблеи и соответствующих специализированных подразделений Совета Европы, а также органов, созданных на основании других международных инструментов. ГРЕВИО получает информацию о жалобах, представленных в эти органы, и об итогах их рассмотрения.

9 ГРЕВИО может организовывать на субсидиарной основе, в сотрудничестве с национальными органами и при поддержке независимых национальных экспертов, посещение стран, если полученная информация является недостаточной, или в случаях, предусмотренных в пункте 14. Во время этих посещений ГРЕВИО могут оказывать содействие специалисты по конкретным областям.

10 ГРЕВИО готовит проект доклада, содержащий анализ соблюдения положений, на которых основывается оценка, а также идеи и предложения Группы в отношении того, каким образом соответствующая Сторона может решать выявленные проблемы. Проект доклада передается для комментариев Стороне, в отношении которой проводится оценка. Ее комментарии могут учитываться ГРЕВИО при подготовке своего доклада.

11 На основании всей полученной информации и комментариев Сторон ГРЕВИО утверждает свой доклад и выводы о мерах, принятых соответствующей Стороной по выполнению положений настоящей Конвенции. Этот доклад и выводы направляются соответствующей Стороне и Комитету Сторон. Доклад и выводы ГРЕВИО публикуются с момента их принятия, вместе с возможными комментариями соответствующей Стороны.

12 Без ущерба процедуре на основании пунктов 1-8, Комитет Сторон может принимать, на основании доклада и выводов ГРЕВИО, рекомендации, адресованные этой Стороне (а) в отношении мер, которые следует принять для реализации выводов ГРЕВИО, если необходимо, с определением даты для представления информации об их выполнении, и (б) направленные на продвижение сотрудничества с данной Стороной для должного выполнения настоящей Конвенции.

13 Если ГРЕВИО получает надежную информацию, свидетельствующую о ситуации, в которой проблемы требуют немедленного внимания для предупреждения или ограничения масштабов или количества серьезных нарушений Конвенции, то Группа может попросить в срочном порядке представить специальный доклад, касающийся мер, предпринятых для предупреждения серьезных, массовых или повторяющихся случаев насилия в отношении женщин.

14 Принимая во внимание информацию, представленную соответствующей Стороной, а также любую другую надежную информацию, имеющуюся у ГРЕВИО, Группа может назначить одного или более чем одного из своих членов для проведения расследования и представления срочного доклада для ГРЕВИО. В случае необходимости и с согласия данной Стороны, расследование может включать посещение ее территории.

15 При изучении выводов расследования, о котором говорится в пункте 14, ГРЕВИО передает эти выводы соответствующей Стороне и, когда целесообразно, Комитету Сторон и Комитету министров Совета Европы вместе с любыми комментариями и рекомендациями.

Статья 69 – Общие рекомендации

ГРЕВИО может принимать, когда это целесообразно, общие рекомендации о выполнении настоящей Конвенции.

Статья 70 – Парламентское участие в мониторинге

1 Национальным парламентам предлагается участвовать в мониторинге мер, принимаемых для выполнения настоящей Конвенции.

2 Стороны представляют доклады ГРЕВИО своим национальным парламентам.

3 Парламентской Ассамблее Совета Европы предлагается регулярно подводить итоги выполнения настоящей Конвенции.

Глава X – Отношения с другими международными инструментами

Статья 71 – Отношения с другими международными инструментами

1 Настоящая Конвенция не наносит ущерба обязательствам, вытекающим из других международных документов, участниками которых являются или будут являться Стороны

в настоящей Конвенции, и которые содержат положения по вопросам, регулируемым настоящей Конвенцией.

2 Стороны в настоящей Конвенции могут заключать двусторонние или многосторонние соглашения друг с другом по вопросам, рассматриваемым в настоящей Конвенции, в целях дополнения или усиления ее положений или содействия соблюдению содержащихся в ней принципов.

Глава XI – Поправки к Конвенции

Статья 72 – Поправки

1 Любое предложение о поправке к настоящей Конвенции, представленное Стороной, сообщается генеральному секретарю Совета Европы и направляется ею или им государствам-членам Совета Европы, любой подписавшей стране, любой Стороне, Европейскому Союзу, любому государству, которому предложено подписать настоящую Конвенцию в соответствии с положениями статьи 75, и любому государству, которому предложено присоединиться к настоящей Конвенции в соответствии с положениями статьи 76.

2 Комитет министров Совета Европы рассматривает предложенную поправку и, после консультаций со Сторонами настоящей Конвенции, которые не являются членами Совета Европы, может принять поправку большинством, предусмотренным в статье 20.d Устава Совета Европы.

3 Текст любой поправки, принятой Комитетом министров в соответствии с пунктом 2, направляется Сторонам для принятия.

4 Любая поправка, принятая в соответствии с пунктом 2, вступает в силу в первый день месяца, следующего за истечением периода одного месяца после даты, на которую все Стороны проинформировали генерального секретаря о своем согласии.

Глава XII – Финансовые положения

Статья 73 – Последствия настоящей Конвенции

Положения настоящей Конвенции не наносят ущерба положениям международного права и обязывающих международных инструментов, которые уже действуют или могут войти в силу, и на основании которых лицам, при предупреждении и борьбе с насилием в отношении женщин и домашним насилием, предоставляются или могли бы предоставляться более благоприятные права.

Статья 74 – Урегулирование споров

1 Стороны в любом споре, который может возникнуть в связи с применением или толкованием положений настоящей Конвенции, будут стремиться урегулировать его путем переговоров, примирения, арбитража или любыми другими методами мирного урегулирования, принимаемыми на основании взаимного согласия между ними.

2 Комитет министров Совета Европы может разработать процедуры урегулирования для использования Сторонами в споре, если они с этим согласятся.

Статья 75 – Подписание и вступление в силу

1 Конвенция открыта для подписания государствами-членами Совета Европы, государствами-нечленами, которые участвовали в ее разработке, и Европейским Союзом.

2 Настоящая Конвенция подлежит ратификации, принятию или одобрению. Ратификационные грамоты или документы о принятии или одобрении сдаются на хранение генеральному секретарю Совета Европы.

3 Настоящая Конвенция вступает в силу в первый день месяца после истечения периода в три месяца после даты, на которую 10 Сторон, подписавших Конвенцию, включая по крайней мере восемь государств-членов Совета Европы, выразили свое согласие на то, чтобы быть связанными Конвенцией в соответствии с положениями пункта 2.

4 В отношении любого государства, упомянутого в пункте 1, или Европейского Союза, которые впоследствии выражают свое согласие на то, чтобы быть связанными Конвенцией, Конвенция вступает в силу в первый день месяца после истечения периода в три месяца после даты сдачи на хранение ратификационных грамот или документов о принятии или одобрении.

Статья 76 – Присоединение к Конвенции

1 После вступления в силу Конвенции, Комитет министров Совета Европы может, после консультаций со Сторонами настоящей Конвенции и получения их единогласного согласия, пригласить любое государство-нечлен Совета Европы, которое не участвовало в разработке данной Конвенции, присоединиться к настоящей Конвенции на основании решения, принятого большинством, предусмотренным в статье 20.d Устава Совета Европы, и единогласного голосования представителей Сторон, имеющих право участвовать в работе Комитета министров.

2 В отношении любого присоединяющегося государства Конвенция вступает в силу в первый день месяца, следующего за истечением периода в три месяца после даты сдачи на хранение документа о присоединении генеральному секретарю Совета Европы.

Статья 77 – Территориальная сфера деятельности

1 Любое государство или Европейский Союз могут, во время подписания или при сдаче на хранение своих ратификационных грамот или документов о принятии, одобрении или присоединении, уточнить ту территорию или территории, на которые распространяется сфера действия Конвенции.

2 Любая Сторона может, в любое время позднее, путем заявления, направляемого генеральному секретарю Совета Европы, распространить сферу действия настоящей Конвенции на любую другую территорию, уточненную в заявлении, и за внешние сношения которой она несет ответственность или от имени которой она имеет полномочия принимать на себя обязательства. В отношении такой территории Конвенция вступает в силу в первый день месяца после истечения периода в три месяца после даты получения такого заявления генеральным секретарем.

3 Любое заявление, сделанное на основании двух предыдущих пунктов, может, в отношении любой территории, уточненной в таком заявлении, быть забрано путем уведомления, направляемого генеральному секретарю Совета Европы. Такой отказ от заявления вступает в силу в первый день месяца после истечения периода в три месяца после даты получения такого уведомления генеральным секретарем.

Статья 78 – Оговорки

1 Ни к одному из положений к настоящей Конвенции не может быть сделано каких-либо оговорок, за исключениями, предусмотренными в пунктах 2 и 3.

2 Любое государство или Европейский Союз могут, во время подписания или при сдаче на хранение своих ратификационных грамот или документов о принятии, одобрении или

присоединении, путем заявления, направляемого генеральному секретарю Совета Европы, заявить, что им оставляется за собой право не применять или применять только к конкретным случаям или условиям положения, изложенные в:

- пункте 2 статьи 30;
- пунктах 1, е, 3 и 4 статьи 44;
- пункте 1 статьи 55 в отношении статьи 33, касающейся незначительных правонарушений;
- статье 58 в отношении статей 37, 38 и 39;
- статье 59.

3 Любое государство или Европейский Союз может, на время подписания или при сдаче на хранение своих ратификационных грамот или документов о принятии, одобрении или присоединении, путем заявления генеральному секретарю Совета Европы, заявить, что им оставляется за собой право предусматривать неуголовные санкции, вместо уголовных санкций, в связи с поведением, предусмотренным в статьях 33 и 34.

4 Любая Сторона может полностью или частично снять оговорку путем заявления, направляемого генеральному секретарю Совета Европы. Такое заявление вступает в силу с даты его получения генеральным секретарем.

Статья 79 – Срок действия и пересмотр оговорок

1 Оговорки, предусмотренные в пункте 2 и 3 статьи 78, действуют в течение пяти лет со дня вступления в силу настоящей Конвенции в отношении соответствующей Стороны. При этом такие оговорки могут быть возобновлены на такой же срок.

2 За 18 месяцев до даты окончания срока действия оговорки генеральный секретарь Совета Европы уведомляет об этом истечении срока соответствующую Сторону. Не позднее чем за три месяца до истечения этого срока Сторона уведомляет генерального секретаря о том, что она сохраняет, вносит поправку в оговорку или снимает свою оговорку. В отсутствие уведомления от соответствующей Стороны генеральный секретарь информирует эту Сторону о том, что ее оговорка рассматривается как автоматически продленная на период в шесть месяцев. Если соответствующая Сторона не уведомляет о своем намерении сохранить или изменить свою оговорку до истечения этого периода, то тогда оговорка прекращает свое действие.

3 Если Сторона делает оговорку в соответствии с пунктами 2 и 3 статьи 78, то она предоставляет, до ее возобновления или по запросу, разъяснение для ГРЕВИО, касающееся оснований, оправдывающих ее сохранение.

Статья 80 – Денонсация

1 Любая Сторона может в любое время денонсировать настоящую Конвенцию путем уведомления, направляемого генеральному секретарю Совета Европы.

2 Такая денонсация вступает в силу в первый день месяца, следующего за истечением периода в три месяца после даты получения уведомления генеральным секретарем.

Статья 81 – Уведомление

Генеральный секретарь Совета Европы уведомляет государства-члены Совета Европы, государства-не члены, которые участвовали в разработке Конвенции, любую подписавшую Сторону, любую Сторону, Европейский Союз и любое государство, приглашенное присоединиться к настоящей Конвенции о:

а любом подписании;

b сдаче на хранение любых ратификационных грамот или документов о принятии, одобрении или присоединении;
с любой дате вступления в силу настоящей Конвенции в соответствии со статьями 75 и 76;

d любой поправке, принятой в соответствии со статьей 72, и о дате, на которую такая поправка вступает в силу;

e любой оговорке или снятии оговорки в соответствии со статьей 78;

f любой денонсации, сделанной в соответствии с положениями статьи 80;

g любом другом акте, уведомлении или сообщении, связанном с настоящей Конвенцией.

В удостоверение чего, нижеподписавшиеся, должным образом на то уполномоченные, подписали настоящую Конвенцию.

Совершено в Стамбуле 11 мая 2011 года на английском и французском языках, причем оба текста имеют одинаковую силу, в единственном экземпляре, который хранится в архиве Совета Европы. Генеральный секретарь Совета Европы направляет заверенные копии каждому государству-члену Совета Европы, государствам-нечленам, которые участвовали в разработке настоящей Конвенции, Европейскому Союзу и любому другому государству, приглашенному присоединиться к настоящей Конвенции.

Приложение – Привилегии и иммунитеты (статья 66)

1 Данное приложение применяется к членам ГРЕВИО, упомянутым в статье 66 Конвенции, а также к другим членам делегаций, посещающих страну. В целях данного приложения термин "другие члены делегаций, посещающих страну" включает независимых экспертов и специалистов, упомянутых в пункте 9 статьи 68 Конвенции, сотрудников Совета Европы и переводчиков, нанимаемых на работу Советом Европы для сопровождения ГРЕВИО во время посещений стран.

2 Члены ГРЕВИО и другие члены делегаций, посещающих страну, при выполнении своих задач, связанных с подготовкой и проведением посещений страны, а также в отношении последующих шагов, и совершающих поездку в связи с этими задачами, пользуются следующими привилегиями и иммунитетами:

a иммунитетом от личного ареста или заключения под стражу или конфискации личного багажа, а также иммунитетом от юридического процесса любого рода в отношении произнесенных или изложенных в письменном виде слов, а также всех действий, совершенных ими в своем официальном качестве;

b освобождением от любых ограничений в отношении их свободы передвижения при выезде и возвращении в свою страну пребывания и при въезде и возвращении из страны, в которой они осуществляют свои задачи, и от регистрации иностранцев в стране, которую они посещают или через которую они проезжают, при осуществлении своих задач.

3 В ходе поездок, предпринятых при осуществлении ими своих задач, членам ГРЕВИО и другим членам делегаций, посещающих страну, предоставляются, в сфере таможенного и валютного контроля, такие же возможности, которые предоставляются представителям иностранных правительств во время временного исполнения ими своих официальных обязанностей.

4 Документы, относящиеся к оценке выполнения Конвенции, перевозимые членами ГРЕВИО и другими членами делегаций, посещающих страну, являются неприкосновенными в той мере, в какой они касаются деятельности ГРЕВИО. Не

допускается применения задержки или цензуры в отношении официальной корреспонденции ГРЕВИО или официальных сообщений членов ГРЕВИО и других членов делегаций, посещающих страну.

5 Для обеспечения в отношении членов ГРЕВИО и других членов делегаций, посещающих страну, полной свободы слова и полной независимости при исполнении ими своих обязанностей, иммунитет от юридических процессов в отношении слов, произнесенных или изложенных в письменном виде, и всех действий, совершенных ими при своих обязанностях, продолжает предоставляться, несмотря на то, что соответствующие лица более не исполняют такие обязанности. 36

6 Привилегии и иммунитеты предоставляются лицам, упомянутым в пункте 1 настоящего приложения, для того чтобы гарантировать независимый характер осуществления ими своих задач в интересах ГРЕВИО, а не для их собственной выгоды. Отмена иммунитета лиц, упомянутых в пункте 1 настоящего приложения, производится генеральным секретарем Совета Европы в любом случае, когда, по его или ее мнению, такой иммунитет препятствовал бы отправлению правосудия или когда он может быть отменен без ущерба интересам ГРЕВИО.